

ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียน
ระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง
**SCHOOL PERSONNELS' OPINIONS ON THE PRACTICE OF
DISCIPLINE OF PRIMARY SCHOOL PUPILS IN
PHRAPRADAENG MUNICIPALITY**

พระมหาสมโภชน์ กุศล (แดงสวัสดิ์)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๓

ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียน
ระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง

พระมหาสมโภชน์ กุสโล (แดงสวัสดิ์)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๓

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

**SCHOOL PERSONNELS' OPINIONS ON THE PRACTICE OF
DISCIPLINE OF PRIMARY SCHOOL PUPILS IN
PHRAPRADAENG MUNICIPALITY**

Phramaha Somphot Kusaro (Dangsawadi)

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of
The Requirement for The Degree of
Master of Arts
(Educational Administration)
Graduate School

Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Bangkok, Thailand
C.E. 2553

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

(พระสุธีธรรมานุวัตร, ผศ.ดร.)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

(พระมหาทวี มหาปัญญา, ผศ.ดร.)

ประธานกรรมการ

(ศ.ดร.จ่านงค์ อติวัฒนสิทธิ์)

กรรมการ

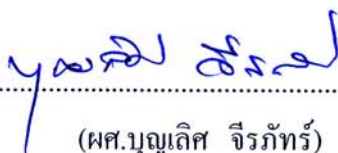
(ผศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย)

กรรมการ

(พระมหาสหัส จิตสาโร, ผศ.)

กรรมการ

(ผศ.บุญเลิศ จีร์ภัทร์)

กรรมการ

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย

ประธานกรรมการ

พระมหาสหัส จิตสาโร, ผศ.

กรรมการ

ผศ.บุญเลิศ จีร์ภัทร์

กรรมการ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง

ผู้วิจัย : พระมหาสมโภชน์ กุสโล (แดงสวัสดิ์)

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: พระมหาหัตถ์ ฐิตสาโร, ผศ. ป.ธ. ๔, พธ.บ., M.A.

: ผศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย ป.ธ.๓, พธ.บ., M.E.d., Ph.D.

: ผศ. บุญเลิศ จีรภัทร์ วท.บ. (สถิติ), M.A. (พัฒนาการเศรษฐกิจ)

วันที่สำเร็จการศึกษา : ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามภูมิหลังของครู ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ระดับชั้น ที่สอน โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากร และนักเรียน จำนวน ๒๖๕ คนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการทดสอบค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว One-way ANOVA ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการวิจัย ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง พบว่าความคิดเห็นของบุคลากร ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๓๔$ ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๖$ สรุป ความคิดเห็นของบุคลากร ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๐$

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา
ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.42$ ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} =$
3.60 สรุปความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา
ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.53$

ข้อเสนอแนะ ๑) ควรศึกษาหาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพเกี่ยวกับการปฏิบัติและ
การส่งเสริมวินัยของนักเรียนทุกระดับการศึกษา ๒) ควรศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติและส่งเสริมวินัย
ของนักเรียนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน

Thesis Title : School Personnels’ Opinions on the Practice of Discipline of Primary School Pupils in Phrapradaeng Municipality

Researcher : Phramaha Somphot Kusaro (Dangsawasdi)

Degree : Master of Arts (Educational Administration)

Thesis Supervisory Committee

: Asst. Prof. Phramaha Sahas Thitasaro Pali 4, M.A.

: Asst. Prof. Dr. Suddhipong Srivichai Pali III, B.A.,M.E.d.,Ph.D.

: Asst. Prof. Boonlerd Chirapat B.A., MA.

Date of Graduation : March 23, 2011

Abstract

This is aim to study “School Personnels’ opinion on the practice of discipline of primary school pupils in Phrapradaeng municipality” The objective is to study the opinions of school personnel in the discipline of students of primary school under the municipal Phrapradaeng. To compare the opinions of staff in school to discipline of students with elementary schools under the Municipal Phrapradaeng.. By the background of teachers were sex,, age, work experience, level of teaching and school size. Data were collected from a sample teachers and students of ๓๖๕ people. Questionnaires were used as a tool to study. Data analysis using the percentage, Mean, Standard Deviation, t-test. The one-way analysis of variance by One way Anova. The results were as follows:

Results “Developing discipline of students in elementary school’s in the municipality of Phrapradaeng” found that the views of teachers about developing discipline of students in elementary school’s in the municipality of Phrapradaeng. The discipline of learning the overall moderate with the average $\bar{X} = ๓.๓๔$ Members of the society the overall high level with the average $\bar{X} = ๓.๖๖$ Summary of teacher comments about developing discipline of students in elementary school’s in the municipality of Phrapradaeng the overall moderate with the average $\bar{X} = ๓.๕๐$

Summary of the students' opinions about the discipline of learning the overall moderate with the average $\bar{X} = 3.47$. Members of the society the overall high level with the average $\bar{X} = 3.90$ Summary of the students' opinions about developing discipline of students in elementary school's in the municipality of Phrapradaeng the overall high level with the average $\bar{X} = 3.56$

Recommendations 1) should study the factors influencing performance on the implementation and promotion of student discipline at all levels of education. 2) should learn about the practice and discipline of students to promote effective implementation of student discipline.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง” จะสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีนั้น เกิดจากความเมตตาของคณาจารย์และบุคคลหลาย ๆ ท่าน ในการนี้ผู้วิจัยขอประกาศเกียรติคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พระมหาสหัส ฐิตสาโร ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเลิศ จิรภัทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำชี้แนะแนวทาง เพื่อปรับปรุงแก้ไข เป็นกำลังใจและเอาใจใส่อย่างคิดตลอดมา และขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์พิเศษ ดร.วิษุตา หุ่นวิไล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.สมชัย ศรีนอก รองศาสตราจารย์พิเศษ ดร. อำนวย เฉชชัยศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิน งามประโคน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อินตา ศิริวรรณ ที่ให้การอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้คำแนะนำในการสร้างแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ให้มีความถูกต้อง ครบถ้วนและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้บริหารและครู นักเรียน ที่กรุณาให้ความสะดวกในการแจกแบบสอบถาม และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยดี

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบความดีทั้งหมดนี้แก่บิดา-มารดาและครู-อาจารย์ อันเป็นที่เคารพอย่างสูง ตลอดจนญาติพี่น้องและเพื่อน ๆ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเป็นกำลังใจในการศึกษาครั้งนี้อย่างยิ่งเสมอมา

พระมหาสมโภชน์ กุสโล (แดงสวัสดิ์)

๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย	๔
๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๕
๑.๕ สมมติฐานการวิจัย	๕
๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๕
๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๖
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
๒.๑ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับวินัยของนักเรียน	๗
๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานวินัยนักเรียน	๑๐
๒.๒.๑ ความหมายของการความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน	๑๐
๒.๒.๒ ความหมายของการดำเนินงานวินัยนักเรียน	๑๐
๒.๒.๓ ความหมายของวินัย	๑๑
๒.๒.๔ ประเภทของวินัย	๑๒
๒.๒.๕ ความหมายของวินัยนักเรียน	๑๔
๒.๒.๖ ความสำคัญของวินัย	๑๕
๒.๒.๗ สาเหตุของการขาดวินัย	๑๖
๒.๒.๘ การเสริมสร้างวินัยนักเรียน	๑๘
๒.๒.๙ คุณค่าและประโยชน์ของควมมีวินัย	๒๒

๒.๓	ทฤษฎีเกี่ยวกับวินัย	๒๓
๒.๔	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๒๖
๒.๕	กรอบแนวคิดในการวิจัย	๓๐
บทที่ ๓	วิธีดำเนินการวิจัย	๓๑
๓.๑	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๓๑
๓.๒	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๓๒
๓.๓	การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	๓๓
๓.๔	การเก็บรวบรวมข้อมูล	๓๓
๓.๕	การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๔
บทที่ ๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๕
๔.๑	การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๖
๔.๒	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๘
บทที่ ๕	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๕๗
๕.๑	สรุปผลการวิจัย	๕๗
๕.๒	อภิปรายผล	๖๑
๕.๓	ข้อเสนอแนะ	๖๓
บรรณานุกรม		๖๔
ภาคผนวก		
	ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	๗๐
	ภาคผนวก ข หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	๘๐
	ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	๘๗
	ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย	๙๒
ประวัติผู้วิจัย		๙๕

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๓.๑	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนในเขตเทศบาล	๓๒
๔.๑	แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอน โดยจำแนกตามเพศ	๓๖
๔.๒	แสดงจำนวนและร้อยละครูผู้สอน โดยจำแนกตามอายุ	๓๗
๔.๓	แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	๓๗
๔.๔	แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอน โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่	๓๘
๔.๕	แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอน โดยจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน	๓๘
๔.๖	ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D. = Standard Deviation) ของความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน โดยรวมและรายด้าน	๓๕
๔.๗	ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = Standard Deviation) ของความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยรวมและรายด้าน	๔๐
๔.๘	ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = Standard Deviation) ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง โดยรวม	๔๑
๔.๙	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน	๔๓
๔.๑๐	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน	๔๔
๔.๑๑	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรในโรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน	๔๕

๔.๑๒	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้าน	๔๖
๔.๑๓	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน โดยรวมและรายด้าน	๔๗
๔.๑๔	จำนวนและร้อยละของนักเรียน โดยจำแนกตามเพศ	๔๘
๔.๑๕	จำนวนและร้อยละของนักเรียน โดยจำแนกตามอายุ	๔๙
๔.๑๖	จำนวนและร้อยละของนักเรียน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	๔๙
๔.๑๗	ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = Standard Deviation) ของความคิดเห็นของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน โดยรวมและรายด้าน	๕๐
๔.๑๘	ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = Standard Deviation) ของความคิดเห็นของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง กับวินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยรวมและรายด้าน	๕๑
๔.๑๙	ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =Mean) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = Standard Deviation) และความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง	๕๒
๔.๒๐	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน	๕๓
๔.๒๑	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน	๕๔
๔.๒๒	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวม และรายด้าน	๕๖

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญ

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่างๆในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตลอดช่วงชีวิต โดยที่ครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการพัฒนามนุษย์ มีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนและความมุ่งหมายสำคัญของการจัดการเรียนการสอน คือการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ในขณะที่ผู้เรียนแต่ละคนอาจมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน จึงจำเป็นที่ครูจะแสวงหาวัตกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยสนองความแตกต่างระหว่างผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนที่ความจำกัดทางความสามารถได้เรียนรู้กับผู้ที่มีความสามารถสูงและบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้ครบถ้วนทั่วถึง^๑

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้กำหนดสาระเกี่ยวกับการศึกษาในมาตราที่ ๘๑ ระบุไว้ว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชน จัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมสาระในรัฐธรรมนูญดังกล่าวนำไปสู่การจัดทำพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ เพื่อปฏิรูปการศึกษาของชาติไปสู่ การจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมและจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุด เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะของคนไทยที่พึงปรารถนา คือ ดีเก่ง และมีความสุข

วินัยเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การศึกษา อบรมเด็กและเยาวชนให้เป็นผู้มีระเบียบ และช่วยส่งเสริมบุคคลในสังคมให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบ สามารถควบคุมตนเองและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ นอกจากนี้วินัยยังทำให้บุคคลได้รู้ระเบียบของสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมได้

^๑กรมวิชาการ, “ผู้บริหาร : ผู้พัฒนาการเรียนการสอน”, (กรุงเทพมหานคร : การศึกษา, ๒๕๔๐), หน้า ๑.

^๒กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, “ การพัฒนาบุคลิกภาพ”, (กรุงเทพมหานคร : ยูไนเต็ด โปรดักชั่น, ๒๕๔๐), หน้า ๕.

อย่างมีความสุข ดังนั้นการสร้างเสริมวินัยย่อมต้องเริ่มตั้งแต่สังคมครอบครัวไปสู่สังคม โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา จนกระทั่งไปสู่สังคมประเทศชาติ และสู่สังคมโลกในที่สุด โดยการให้ผู้เรียน ได้ปฏิบัติและฝึกจนเป็นนิสัย เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่เด็กสามารถปฏิบัติตามได้ สังคมครอบครัวเป็น สังคมที่เหมาะสมกับการสร้างนิสัยในตนเองให้เกิดขึ้นกับเด็กเป็นอย่างดี ซึ่งถือเป็นการเตรียมความพร้อม ให้กับสถาบันการศึกษาที่เป็นสังคมที่ใหญ่ขึ้น และเป็นผู้สร้างวินัยในสังคมส่วนรวมให้กับผู้เรียน ต่อไป

โรงเรียนในระดับประถมศึกษา เป็นสถาบันการศึกษาที่ให้การศึกษา อบรมแก่ผู้เรียนที่มีอายุระหว่าง ๖ - ๑๒ ปี เป็นส่วนใหญ่จึงต้องมีการวางแผนการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามที่รัฐและสังคมต้องการ การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดลักษณะตามที่พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ต้องการคือ เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ได้นั้นจะต้อง ทำให้ผู้เรียนเกิดวินัย ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาให้เกิดลักษณะที่พึงประสงค์นั้นได้ โรงเรียนในระดับประถมศึกษาจึงควรเน้นให้การศึกษ อบรม ผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม ระเบียบ วินัยของผู้เรียนในโรงเรียน จะช่วยสร้างความเป็นระเบียบ แสดงถึงการเป็นผู้มีวัฒนธรรมสูง สนอง ต่อจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ ที่ถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตร ในช่วงระยะเวลาที่ผู้เรียนอยู่ในโรงเรียน จำเป็นที่จะต้องให้การศึกษ อบรมแก่ผู้เรียนให้รู้จักเคารพกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน เมื่อ จบออกไปจะได้รู้จักเคารพกฎหมายของบ้านเมืองด้วย ซึ่งครูเป็นผู้มีหน้าที่ในการให้การศึกษ อบรม ให้เกิดคุณลักษณะดังกล่าว ครูจะต้องมีความเข้าใจในตัวผู้เรียน เข้าใจพัฒนาการของเด็ก เด็ก ในวัยประถมนี้นี้มีการพัฒนาในด้านต่างๆ มาก

ดั่งที่ ซาลินี แสงวงษ์วัฒนา^๑ กล่าวว่าเด็กในวัย ๖ - ๑๒ ขวบ เด็กในวัยนี้เป็นวัยที่ ต้องการเป็นคนสำคัญ ต้องการรับผิดชอบโดยเฉพาะพัฒนาการในช่วงวัย ๕ - ๑๒ ปี ซึ่งมีการ เปลี่ยนแปลงใหม่ๆ หลายอย่างเกิดขึ้น ซึ่งจะ让孩子เกิดปัญหาขึ้นได้ และอาจเป็นสาเหตุให้เด็ก ประพฤติผิดวินัยได้ทางด้านสังคมเด็กมีความสนใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมมากขึ้นเป็นช่วงของ การเรียนรู้และฝึกในช่วงการปรับตัวทางสังคมนี้จะทำให้เด็กกระทำผิดวินัยได้เช่นกัน เด็กแต่ละคน จะได้รับความรู้ หรือฝึกปฏิบัติจากที่โรงเรียนได้มากบ้าง น้อยบ้างแตกต่างกันไปซึ่งอาจเป็นสาเหตุ ทำให้เกิดพฤติกรรมกระทำผิดวินัยขึ้น การกระทำผิดวินัยนี้ยังขึ้นอยู่กับกลุ่มสังคมของเด็กคน นั้นๆ ด้วย

^๑ซาลินี แสงวงษ์วัฒนา, “พฤติกรรมกระทำผิดวินัยของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตราด”, **ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๕), หน้า ๑.

จากการที่เทศบาลเมืองพระประแดงมีการพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างรวดเร็วมาก ทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคม เป็นผลให้เกิดปัญหาในเรื่องต่างๆ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาการทะเลาะวิวาทกันของวัยรุ่น ปัญหาการปล้นจี้ ปัญหาการโจรกรรมทรัพย์สินในบ้านเรือนและสถานที่ราชการ ปัญหาการมั่วสุมทางเพศของนักเรียน นักศึกษา ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่กำลังรุกรามและส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนมาก ผู้ปกครองมีภาระหน้าที่การงานมาก มีเวลาดูแลบุตรหลานน้อยลง บุคคลและองค์กรต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องร่วมกันหาวิธีป้องกัน แก้ไขปัญหาดังกล่าวที่จะส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนของอำเภอพระประแดงให้น้อยที่สุด

จากความสำคัญของวินัย บทบาทหน้าที่ของโรงเรียนที่มีครูเป็นแรงขับเคลื่อนในการสร้างเสริมระเบียบวินัยของนักเรียนและสภาพปัญหาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดเขตเทศบาลเมืองพระประแดง ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดว่างานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ในการช่วยให้ครูได้ตระหนักถึงปัญหาขาดวินัยของผู้เรียน และผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อการกระทำผิดวินัยของนักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง และสถานศึกษาอื่นๆ ที่มีความสนใจต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์การวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนด้านวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามภูมิหลังของครู ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ระดับชั้นที่สอน

๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยมุ่งศึกษาตัวแปรดังนี้

๑. ตัวแปรต้น คือ

๑) ครูผู้สอน

๒) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖

๒. ตัวแปรตาม คือ วินัยนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยแยกออกเป็น ๒ ด้าน

ดังนี้

๑) วินัยด้านการเรียน

๒) วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ โรงเรียนระดับประถมศึกษาในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงจำนวน ๓ โรงเรียน

๑.๓.๓ ขอบเขตด้านอาคารสถานที่

สถานที่ที่ใช้วิจัยครั้งนี้คือ

๑. โรงเรียนเทศบาลวัดแค

๒. โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม

๓. โรงเรียนเทศบาลป้อมแพลงไฟฟ้า

๑.๓.๓ ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยประมาณ ๖ เดือน โดยเริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๕๓ - เดือนมกราคม ๒๕๕๔

๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๔.๑ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงเป็นอย่างไร

๑.๔.๒ เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อวินัยนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง เป็นอย่างไร

๑.๕. สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ ครูผู้สอน ที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน สอนในระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน

๑.๕.๒ นักเรียน ที่มีเพศ อายุต่าง และระดับชั้นเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

วินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลง ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกันเพื่อให้อยู่อย่างราบรื่น มีความสุข ความสำเร็จ โดยอาศัยฝึกให้รู้จักปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง

ครู หมายถึง ครูผู้สอน ระดับประถมศึกษาทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ถึงประถมศึกษาปีที่ ๖

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับประถมศึกษาทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ถึงประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง

วินัยด้านการเรียน หมายถึง กฎ กติกา ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ แนวทางปฏิบัติในการเตรียมความพร้อมในการเรียนและเป็นประโยชน์ต่อตนเองในการศึกษาเล่าเรียน

วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลง ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางวิธีปฏิบัติที่จะทำให้นักเรียนประพฤติและปฏิบัติตามระเบียบของสังคม

บุคลากรทางการศึกษา หมายถึง บุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งได้ให้ความหมายไว้ใน มาตรา ๔ ว่า หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และ ผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ การบริหาร การศึกษา และปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานการศึกษา

ความคิดเห็นบุคลากรในโรงเรียน หมายถึง ความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และ ผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ การบริหารการศึกษา และปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานการศึกษา

การปฏิบัติตามวินัย หมายถึงการปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับของโรงเรียน

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง

๑.๗.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามภูมิหลังของครู ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ระดับชั้นที่สอน

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมือง
พระประแดง ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด และ ทฤษฎี จากเอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้
สรุปสาระสำคัญ ตามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย และนำเสนอเนื้อหาเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับวินัยของนักเรียน

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานวินัยนักเรียน

๒.๒.๑ ความหมายของการความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน

๒.๒.๒ ความหมายของการดำเนินงานวินัยนักเรียน

๒.๒.๓ ความหมายของวินัย

๒.๒.๔ ประเภทของวินัย

๒.๒.๕ ความหมายของวินัยนักเรียน

๒.๒.๖ ความสำคัญของวินัย

๒.๒.๗ สาเหตุของการขาดวินัย

๒.๒.๘ การเสริมสร้างวินัยนักเรียน

๒.๒.๙ คุณค่าและประโยชน์ของควมมีวินัย

๒.๓ ทฤษฎีเกี่ยวกับวินัย

๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๕ กรอบแนวคิดการวิจัย

๒.๑ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับวินัยของนักเรียน

พุลสุข กิจรัตน์^๑ ได้ให้ความหมายของคำว่า “วินัย” ว่าเป็นคำที่เชื่อมโยงกับความรู้สึกลึก
และนอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงปรัชญาของวินัย ดังนี้

^๑พุลสุข กิจรัตน์, การสร้างวินัยในชั้นปฐมวัย, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ,
พ.ศ. ๒๕๔๒ ,หน้า ๗.

๑. ครูที่เชื่อว่าจุดหมายสำคัญของการศึกษาปฐมวัย คือ การช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกต่อตนเองในทางที่ดี ก็จะสามารภแก้ปัญหาพฤติกรรมฝ่าฝืนระเบียบในชั้นโดยไม่ต้องลงโทษรุนแรงถึงอย่างไรก็ต้องหาทางให้ยุติพฤติกรรมดังกล่าว เพราะเด็กที่ฝ่าฝืนระเบียบและอยากแกล้งผู้อื่นนั้นย่อมไม่มีความรู้สึกต่อตนเองในทางดีนี้ได้

๒. ครูที่เชื่อมั่นในเกียรติภูมิแห่งความเป็นมนุษย์จะส่งเสริมความสามารถของเด็กแต่ละคน และหาวิถีทางที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่ดีให้เป็นกิจกรรมที่ยอมรับได้

๓. ครูที่เชื่อว่าเป้าหมายหลักของการศึกษาปฐมวัย คือ การช่วยให้เด็ก “สนใจใฝ่เรียนรู้” จะพยายามสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็ก โดยอาศัยความสนใจ ใฝ่รู้โดยธรรมชาติของเด็กเป็นเครื่องมือ เมื่อเด็กถ่วงถ่วงระเบียบในชั้นเรียน ครูจะช่วยให้เขาเห็นความสำคัญของการทำตามระเบียบและตามลำดับ ซึ่งจะทำให้การเรียนเป็นไปโดยความสนุกสนานและร่วมมือกันที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ ความเชื่อมั่นต่อปรัชญาใดๆ จะเกิดขึ้นในใจของบุคคล แต่กระนั้นประสบการณ์ ของกลุ่มก็อาจนำมาส่งเสริมการสร้างปรัชญาของวินัยได้

เชาวน์ มณีวงษ์^๒ ได้กล่าวถึง สาเหตุของการขาดวินัยของนักเรียน ดังนี้

๑. สาเหตุมาจากที่บ้าน

๑) ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในบ้านและครอบครัวหละหลวม ขาดความอบอุ่น พ่อแม่ทะเลาะกัน พ่อแม่ยากจน ไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแลลูก

๒) จำนวนสมาชิกในครอบครัว ถ้าน้อยเกินไปเด็กก็จะว่าเหว่ ถ้ามักเกินไปก็จะไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร

๓) สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความยากจน

๔) ความเข้มงวดหรือหย่อนยานมากเกินไปของผู้ปกครอง เด็กขาดการแนะนำที่ดี

๕) สภาพแวดล้อมทางบ้านไม่เหมาะสม เช่น แออัด สกปรก

๒. สาเหตุจากครู

๑) ครูไม่ได้ให้ความรัก ความอบอุ่น ความจริงใจต่อเด็ก ไม่เข้าใจหรือพยายามที่จะเข้าใจเด็ก

๒) ความเข้มงวดกวดขันของครูมากเกินไปจนเด็กไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้

^๒เชาวน์ มณีวงษ์, การบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : อักษรการพิมพ์, ๒๕๓๒), หน้า ๑๔๐-๑๔๒.

๓. สาเหตุจากการบริหารโรงเรียนปล่อยมากเกินไปจนเด็กเคยชินที่จะปฏิบัติอย่างใดก็ได้

๔. สาเหตุจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีความเจริญก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว ความผันแปรและความเปลี่ยนแปลงของอารยธรรม วัฒนธรรม เป็นไปอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะสื่อมวลชนต่างๆ ส่วนมีบทบาทและอิทธิพลเหนือจิตใจเยาวชนมาก

๕. สาเหตุจากความไม่ร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน ผู้ปกครองมักโยนภาระการอบรมสั่งสอนนักเรียนให้กับโรงเรียนแต่เพียงผู้เดียว เมื่อเกิดการผิดพลาดขึ้นก็จะโยนความผิดให้กับโรงเรียน

ปฎิมา พุณทรัพย์^๓ ได้กล่าวถึง สาเหตุที่ก่อให้เกิด พฤติกรรมกระทำผิดวินัย ที่พอสรุปได้ดังนี้

๑. สาเหตุมาจากความบกพร่องของเด็ก

๑) ความบกพร่องทางด้านร่างกาย

๒) ความบกพร่องทางด้านสติปัญญา

๓) ขาดการตอบสนองความต้องการทางด้านสังคมและอารมณ์

๒. สาเหตุเนื่องมาจากความบกพร่องของครู

๑) เกิดจากความบกพร่องทางบุคลิกภาพของครู

๒) เจตคติของครูที่มีต่อเด็ก

๓) การหาเสียงและความรักจากเด็ก

๔) ปัญหาส่วนตัวและลักษณะส่วนตัวของครู

๓. สาเหตุเนื่องมาจากการบริหารงานภายในโรงเรียน

๑) การเคร่งครัดมากเกินไปของโรงเรียน

๒) การจัดระบบการเรียนการสอน

๔. สาเหตุเนื่องมาจากกลุ่มเพื่อน ถ้าอยู่ในกลุ่มของเพื่อนเกเร โดยฝ่าฝืนระเบียบวินัยอยู่เสมอๆ ก็อาจถูกชักจูงให้ละเมิดวินัยของโรงเรียนไปด้วย

๕. สาเหตุจากสภาพแวดล้อมอื่นๆ ของเด็กสาเหตุต่างๆ ที่กล่าวมา มีความเกี่ยวข้องกับทั้งโรงเรียน บ้าน และชุมชน ดังนั้นโรงเรียนย่อมไม่สามารถแก้ปัญหาได้เสมอไป เพราะอาจจะมีสาเหตุมาจากที่อื่นและมาแสดงออกที่โรงเรียนก็เป็นได้ ดังนั้นทางที่จะแก้ไขได้ต้องค้นหาสาเหตุให้

^๓ปฎิมา พุณทรัพย์, การเสริมสร้างวินัยนักเรียน : เอกสารประกอบการสัมมนา, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๗), หน้า ๕-๑๐.

พบแล้วแก้ไขให้ตรงจุดการสร้างระเบียบวินัยและการออกกฎระเบียบข้อบังคับ ที่โรงเรียนควรจะให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างระเบียบวินัยและออกกฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนกับครู โดยมีการวางแผนร่วมกัน ครูต้องมีบทบาทสำคัญทั้งในการเป็นผู้นำที่ดีและถือว่าระเบียบวินัยต้องเป็น เรื่องที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจเพราะนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของผู้สร้างระเบียบ วินัยขึ้น นอกจากนี้ ถ้าทุกฝ่ายมีส่วนร่วมกับนักเรียนในการสร้างวินัยแล้ว ก็จะไม่ก่อให้เกิด พฤติกรรมการกระทำผิดวินัยได้

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานวินัยนักเรียน

๒.๒.๑ ความหมายของการดำเนินงานวินัยนักเรียน

ในการปลูกฝังให้นักเรียนซึ่งเป็นผลผลิตของการจัดการศึกษาของโรงเรียน ให้เป็นผู้มี วินัยในตนเองนั้น นอกจากบิดา มารดา และผู้ปกครองจะต้องอบรมเลี้ยงดู ฝึกบุตรหลานให้สามารถ ควบคุมตนเอง ประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับของตนเอง และของสังคม ที่มีความสอดคล้องกัน โดยเริ่มจากการควบคุมในระยะแรก และค่อยๆ ใจ ปลูกฝังให้ ยึดมั่นอยู่ใน จิตสำนึก โดยไม่ต้องถูกควบคุมโดยคนอื่นจากที่บ้าน และที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งก็คือ การฝึกฝนให้ นักเรียนประ พฤติปฏิบัติตนในขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียน ซึ่งเป็นการควบคุมที่แตกต่างจากที่บ้าน ทั้งกฎเกณฑ์ ระเบียบ แบบแผนและข้อบังคับต่างๆ เพื่อเป็นการเชื่อมต่อกับที่บ้านให้เกิดพัฒนาการ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นสมาชิกที่ดี และทรงคุณค่าของสังคมต่อไป ดังนั้น การดำเนินงานวินัย นักเรียนหมายถึง การบริหาร การจัดการ การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียนให้อยู่ในกฎเกณฑ์ ระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับที่โรงเรียนกำหนดขึ้น เพื่อให้นักเรียนเป็นคนดี

๒.๒.๒ ความหมายของความเห็นของบุคลากรในโรงเรียน

ความคิดเห็นบุคลากรในโรงเรียน หมายถึง ความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และ ผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงาน เกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ การบริหารการศึกษา และปฏิบัติงานอื่น ในหน่วยงานการศึกษา

๒.๒.๓ ความหมายของวินัย

คำว่า “วินัย” มีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Discipline” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒^๔ วินัย หมายถึง ระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับและข้อปฏิบัติ ซึ่งระเบียบหรือแบบแผนในความหมายของวินัยนั้นไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปของกฎเกณฑ์ที่มีบทกำหนดโทษ หากไม่ปฏิบัติตามแต่อาจเป็นแบบแผนหรือธรรมเนียมปฏิบัติสืบๆ กันมานอกจากนั้น วินัยก็ไม่ได้จำเพาะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างที่คนทั่วไปมักคุ้นเคยหรือเข้าใจกัน เช่น วินัยจราจร วินัยของทหารวินัยในโรงเรียน ฯลฯ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช^๕ ได้ให้ความหมายว่า ระเบียบวินัยหมายถึง การประพฤติได้เหมาะสมกับสถานการณ์ เวลา และเป็นไปตามเงื่อนไข กฎเกณฑ์ กติกา

พนัส หันนาคินทร์ และคณะ^๖ กล่าวว่า วินัย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กติกา และกฎหมาย ตามที่สังคมวางไว้ หรือกลุ่มได้ตกลงอันจะนำมาซึ่งความสุข ความเจริญก้าวหน้า มั่นคง และความปลอดภัย

สมบูรณ์ สิงห์คำป้อง^๗ สรุปความหมายของวินัยไว้ว่า วินัย หมายถึงคุณธรรมที่อยู่ภายในของบุคคล ที่สามารถควบคุมพฤติกรรมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตาม กฎหมายและระเบียบแบบแผนตามที่สังคมกำหนดไว้โดยไม่ถือว่าเป็นการบังคับให้กระทำ

จากความหมายของวินัยพอสรุปได้ว่า วินัย หมายถึง ข้อกำหนดที่ในการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับของสังคมสำหรับควบคุมคนในสังคมที่ต้องประพฤติปฏิบัติตามเพื่อความเป็ระเบียบเรียบร้อยและอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

^๔ราชบัณฑิตยสถาน, ความหมายของวินัยและวินัยในตนเอง, (กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๔๒), หน้า ๑๔๔.

^๕มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ระเบียบวินัย, (นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๓๘), หน้า ๑๕๘.

^๖พนัส หันนาคินทร์ และคณะ, สร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖, (กรุงเทพมหานคร : แม็ค, ๒๕๔๒), หน้า๑๘.

^๗สมบูรณ์ สิงห์คำป้อง, “ศึกษาปัญหาการส่งเสริมวินัยนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหารและครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดกองการศึกษามูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย”, รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., (มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๒), หน้า ๑๖.

๒.๒.๔ ประเภทของวินัย

สุรางค์ จันท์เอม^๕ ได้กล่าวถึงประเภทของวินัย พอสรุปได้ว่า วินัย มี ๒ประเภท ได้แก่

๑. วินัยในตนเอง (Self-Discipline) หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการควบคุมตนเอง โดยคนเป็นผู้แนะนำตนเองให้ประพฤติไปตามแนวทางที่เลือกกว่าดี

๒. วินัยส่วนรวม หรือ วินัยสำหรับหมู่คณะ (External Authority Discipline) หมายถึง การใช้ระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย หรือ กฎเกณฑ์เพื่อเป็นเครื่องมือรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความสงบสุขในสังคม วินัยส่วนรวมนี้จะต้องตั้งกฎเกณฑ์เป็นแนวทางกลาง ๆ ให้ทุกคนสามารถปฏิบัติได้

พนัส หันนาคินทร์^๖ ได้จัดแบ่งประเภทวินัยไว้ ๓ ประเภทคือ

๑. วินัยเฉียบขาดแบบทหาร คือ การใช้ความกลัวเป็นเครื่องมือ นักเรียนทำดีเพราะกลัวโดนลงโทษ วินัยชนิดนี้ ตรงกับสุภาษิตว่า “รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี” ซึ่งเมื่อนักเรียนทำดีจนเป็นนิสัยแล้วต่อไปภายหน้าจะติดนิสัยไม่ทำชั่ว แต่ก็มีผู้ไม่เห็นด้วยอ้างว่าผิดหลักประชาธิปไตย

๒. วินัยแบบดำเนินการให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน แนวคิดนี้ถือว่าเมื่อนักเรียนได้ทำสิ่งที่ตนสนใจแล้วปัญหาเรื่องวินัยก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่โรงเรียนจะใช้เพื่อแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน

๓. วินัยที่เกิดจากความรับผิดชอบและเกียรติของตน มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมีความประพฤติดี โดยพยายามสร้างให้นักเรียนนับถือในเกียรติของตนและรู้จักรับผิดชอบต่อการรักษาเกียรตินั้น

ประอม แสงสว่าง^๗ ได้กล่าวถึงประเภทของวินัยได้สอดคล้องกันว่า หากจะแบ่งประเภทของวินัย โดยยึดเอาผู้ประพฤติดำวินัยเป็นสำคัญ แบ่งได้เป็น ๒ ประเภทใหญ่ ๆ คือ

๑. วินัยสำหรับตนเอง คือ กระบวนการหรือวิธีการควบคุมพฤติกรรมของตนเองโดยคนเป็นผู้แนะนำตนเองให้ประพฤติตามแนวทางที่เลือกกว่าดี วินัยประเภทนี้เป็นวินัยที่เราสร้างขึ้นมา

^๕สุรางค์ จันท์เอม, จิตวิทยาการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, ๒๕๑๘), หน้า ๓๔.

^๖พนัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๔), หน้า ๔๕.

^๗ประอม แสงสว่าง, เอกสารประกอบการสอนวิชาการบริหารเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : ประชารักษ์, ๒๕๒๔), หน้า ๓๘.

เองและตัวเราเองเป็นคนปฏิบัติตามข้อบังคับนั้น ๆ ทั้งนี้ก็เพื่อให้พฤติกรรมของคนเราดำเนินไปตามทางที่เรามุ่งหมายไว้ วินัยสำหรับตนเองนี้ เป็นวินัยชั้นเลิศที่ทุกคนควรสร้างขึ้นสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง การสร้างวินัยสำหรับบังคับตนเองนั้นทำได้หลายอย่าง เช่น

๑) สร้างวินัยในการนอน การตื่น การดูหนังสือ การออกกำลังกาย การทำงาน และการพักผ่อนให้ได้สัดส่วน ที่เหมาะสมในแต่ละวัน

๒) สร้างวินัยทำในสิ่งที่ดีบางอย่างแต่ละวันสิ่งที่เราคิดว่าเป็นความชั่วแม้จะขัดกับความนิยมในสังคมเช่น การบังคับตัวเองให้เป็นคนประหยัด ไม่สูบบุหรี่และดื่มเหล้า

๒. วินัยสำหรับหมู่คณะ คือ การใช้ระเบียบข้อบังคับเป็นเครื่องมือในการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อให้สมาชิกทุกคนในหมู่มุ่คณะนั้นปฏิบัติตามหรือควบคุมพฤติกรรมของหมู่คณะนั้นให้บรรลุเป้าหมายตามที่หมู่คณะได้ตั้งเอาไว้ เช่น วินัยในสถานศึกษา วินัยทหารวินัยตำรวจวินัยของสงฆ์ วินัยข้าราชการพลเรือนและวินัยครู เป็นต้น วินัยของแต่ละหมู่แต่ละคณะย่อมแตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายของหมู่คณะนั้น ๆ ถึงอย่างไรก็ตามวินัยของหมู่คณะนี้จะต้องคำนึงถึงความอยู่ร่วมกันอย่างประชาธิปไตยเป็นสิ่งสำคัญ คือมี

๑) สามัคคีธรรม

๒) การระงับธรรม

๓) ปัญญาธรรม

จิตติมา จักรเพชร^{๑๑} แบ่งวินัยออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. วินัยในตนเอง (Self-Discipline) หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการที่ปฏิบัติเพื่อควบคุมตนเอง ให้ปฏิบัติตาม ถ้านักเรียนมีวินัยในตนเองแล้วก็จะลดปัญหาในด้านการปกครองนักเรียนได้เป็นอย่างมาก โรงเรียนไม่จำเป็นต้องออกกฎ ข้อบังคับ ระเบียบ การควบคุมให้มากมาย และการปกครองก็จะสะดวกสบาย รู้จักความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ

๒. วินัยเพื่อส่วนรวม หรือ วินัยสำหรับหมู่คณะ (External Authority Discipline) หมายถึง วินัยที่ออกมาจากอำนาจภายนอก เพื่อบังคับให้ส่วนรวมปฏิบัติตามให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น วินัยส่วนรวมนี้จะต้องตั้งกฎเกณฑ์เป็นแนวทางกลาง ๆ ให้ทุกคนสามารถปฏิบัติได้เช่น วินัยในการแต่งกาย วินัยความสะอาด วินัยในเรื่องการทำความเคารพ ซึ่งมีข้อดี คือ

^{๑๑} จิตติมา จักรเพชร, “ผลของชุดการแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ”, *ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม.*, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๔๔), หน้า ๕.

- ๑) สามารถรักษาความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันให้อยู่ในระดับดี และควรส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้น
- ๒) รู้จักดำเนินงานได้ผลแก่ส่วนรวม
- ๓) สามารถควบคุมตนเองให้เป็นไปตามความต้องการและข้อตกลงของสังคม
- ๔) สามารถดำเนินงานในหมู่คณะ โดยมีคณะดำเนินงานซึ่งคณะกรรมการจะต้องเป็นผู้มีวินัยที่ดี จึงจะทำให้งานของหมู่คณะได้สำเร็จ

สรุปได้ว่า วินัยแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการรู้จักควบคุมอารมณ์และความประพฤติของตนเอง ให้อยู่ภายใต้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของสังคมที่กำหนดไว้

๒. วินัยทางสังคม หมายถึง การปฏิบัติตามกติกา ระเบียบ ข้อบังคับของสังคมเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยที่ทุกคนสามารถปฏิบัติได้ เพื่อความสงบสุขของสังคมส่วนรวม

๓. พฤติกรรมของผู้มีวินัยและความสำคัญในการสร้างระเบียบวินัยในสังคมปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีกฎระเบียบเพื่อควบคุมความประพฤติของสมาชิกในสังคม กฎหมายเป็นเครื่องหมายรองรับสิทธิเสรีภาพของบุคคลแต่ละคน ในขณะที่เดียวกันกฎหมายก็เป็นเครื่องกำจัดการเอารัดเอาเปรียบระหว่างคนที่ความสามารถสูงกว่าตนคนที่มีความสามารถน้อยกว่าไปในตัว เช่นเดียวกันในโรงเรียน ระเบียบก็มีความสำคัญ และมีความจำเป็นในการควบคุมความประพฤติของนักเรียนเพื่อความเป็นระเบียบและความเรียบร้อยของสังคมโรงเรียน

๒.๒.๕ ความหมายของวินัยนักเรียน

วินัยนักเรียน^{๑๒} (Student discipline) หมายถึง ความประพฤตินักเรียนโดยนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งหรือระเบียบข้อบังคับของทางโรงเรียน นอกจากนี้ยังรวมถึงการให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง เห็นพ้องกันกับข้อบังคับที่กำหนดให้ เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาซึ่งความเสมอภาคและเกิดความสันติสุขแก่สมาชิกในโรงเรียน

สนอง เครือมาก^{๑๓} ได้ให้ความหมายของวินัยนักเรียน หมายถึง ระเบียบหรือข้อบังคับที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติของนักเรียน อันจะก่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความเสมอภาคแก่นักเรียน โดยเน้นการควบคุมตนเองเป็นสำคัญ

^{๑๒} ภิญ โย สาทร, การบริหารการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), มหาสารคาม, มหาวิทยาลัย, หลักการบริหารและการบริหารสถานศึกษา, (มหาสารคาม : อภิชาดิการพิมพ์, ม.ป.ป. ๒๕๒๖), หน้า ๗๓.

^{๑๓} สนอง เครือมาก, คู่มือสอบสอบปฏิบัติการ, (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท, ๒๕๓๖, หน้า ๑๕๐.

ดังนั้น ความหมายของวินัยนักเรียน จึงสรุปได้ว่าหมายถึง กฎเกณฑ์ ระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับที่โรงเรียนกำหนดขึ้นใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกับ หลักคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๔๔ และเมื่อนักเรียนปฏิบัติร่วมกันแล้ว จะนำมาซึ่งความสันติสุขของโรงเรียนของชุมชน และ สังคมโดยรวม

๒.๒.๖ ความสำคัญของวินัย

วินัยเป็นข้อปฏิบัติที่ใช้ควบคุมความประพฤติคน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบ ใน สังคม ดังนั้น วินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของวินัยไว้ ดังนี้คือ

เชาวิ มณีวงศ์^{๑๔} ได้กล่าวว่า ความสำคัญของวินัย เป็นการช่วยให้นักเรียนควบคุมดูแล ตนเองและสังคมส่วนรวมได้ด้วยความสงบสุขเกิดสภาพแวดล้อมที่ดีในการเล่าเรียนการทำงานช่วย นำคนไปสู่การทำความดีความเจริญ เว้นข้อห้ามทำตามคำสั่งบางประการ เพิ่มพลังในการทำงานเกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน สังคมเป็นสุข ร่มเย็น วินัยจึงช่วยให้คนมีระเบียบในตนเอง ลดความ ขัดแย้ง เกิดความสามัคคี ดำรงอยู่ในสังคม และทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

พนัส หันนาคินทร์^{๑๕} ให้ความสำคัญของวินัย คือ เป็นการช่วยเตรียมตัวของนักเรียน สำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคตจะได้ใช้สิทธิเสรีภาพ และความรับผิดชอบอย่างถูกต้อง ช่วยสร้าง และรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน หากขาดระเบียบวินัย การ ดำเนิน งานของโรงเรียนจะเต็มไปด้วยอุปสรรค

ดังนั้น สรุปความสำคัญของวินัยนักเรียนได้ คือ วินัยช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนได้ ปฏิบัติตนตามความรู้สึกและความเคยชินที่จะปฏิบัติตนไปในทางที่ดีงาม เพื่อการดำเนินชีวิต อย่าง เป็นคนที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม

^{๑๔}เชาวิ มณีวงศ์, การบริหารกิจการนักเรียน, (กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์, ม.ป.ป., ๒๕๓๔), หน้า ๑๖๘.

^{๑๕}พนัส หันนาคินทร์, เสริมสร้างลักษณะนิสัย, (กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า, ๒๕๒๖), หน้า ๒๓๕.

๒.๒.๘ สาเหตุของการขาดวินัย

การขาดวินัยของนักเรียน มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงสาเหตุของการขาดวินัยดังนี้

เชาว์ มณีวงศ์^{๑๖} สาเหตุที่นักเรียนขาดวินัย คือ

๑. ตัวนักเรียนเอง เช่น ร่างกายผิดปกติ ความพิการ สุขภาพอ่อนแอ ขาดความรัก ความอบอุ่น ขาดการเอาใจใส่ ตลอดจนสติปัญญาไม่ดี

๒. กลุ่มเพื่อนนักเรียนเช่นเพื่อนฝูงชักชวนก่อการวิวาทหรือสร้างบรรยากาศ ดึงเครียด เกิดขึ้นในโรงเรียน

๓. โรงเรียน เช่น ปัญหาจากครูอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมไม่ได้ถูกระเบียบของโรงเรียน

๔. ทางบ้านและสิ่งแวดล้อมที่เด็กอาศัยอยู่ เช่น ทางบ้านที่มีภูมิหลังไม่ดี สังคมรอบๆ บ้านๆไม่ดี

๕. สภาพสังคมโดยรวมของบ้านเมืองอยู่ในสภาพไม่ดี ก็มีส่วนทำให้นักเรียนพลอยไม่ดี ขาดวินัยไปด้วย

สุชา จันท์ธอม และสุรางค์ จันท์ธอม^{๑๗} ได้กล่าวถึง สาเหตุของการ ขาดวินัย มีสาเหตุมาจากเด็ก และสิ่งแวดล้อม ดังนี้

สาเหตุจากเด็ก แยกเป็น ๒ ประเด็นคือ

๑. สาเหตุทางกาย มักเป็นมาแต่กำเนิด เช่น พิการ ปัญญาอ่อน

๒. สาเหตุทางใจ เนื่องมาจากความต้องการทางสังคมและอารมณ์ไม่ได้รับการตอบสนองซึ่งอาจมาจากการสูญเสียบิดา มารดาการขาดความรักความอบอุ่นขาดการเอาใจใส่ กลายเป็นคน เงียบขรึม ไม่พูดจา และแยกตัวออกจากสังคม

สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม แยกเป็น ๒ ประเด็นคือ

๑. สภาพแวดล้อมในครอบครัวได้แก่เจตคติของบิดา มารดา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธภาพภายในครอบครัวมีความเกี่ยวพันอย่างยิ่ง กับปัญหาด้านวินัยนักเรียน สภาพครอบครัวที่แตกแยก ทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตัวเองแสดงความอวดเก่งต่อครู และเพื่อน เพื่อดึงดูดความสนใจต่อผู้อื่น เจตคติของบิดามารดา มีความสัมพันธ์ต่อความประพฤติและบุคลิกภาพ

^{๑๖}เชาว์ มณีวงศ์, การบริหารกิจการนักเรียน, หน้า ๑๗๐-๑๗๕.

^{๑๗}สุชา จันท์ธอม และสุรางค์ จันท์ธอม, จิตวิทยาเด็ก, พิมพ์ครั้งที่๑, (กรุงเทพมหานคร : แพรววิทยา, ๒๕๒๑), หน้า ๓๕.

ของเด็กเป็นอย่างมาก เด็กที่บิดามารดารักและตามใจมากเกินไปจะทำให้เอาแต่ใจตนเอง จึงเข้ากับเพื่อนไม่ค่อยได้ และแยกตัวออกมาจากสังคม เด็กที่ถูกเกลียดชังจะเกิดความเจ้าคิดเจ้าแค้น ไม้ไว้วางใจใคร มักจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ข่มขู่หนีสังคม และชอบจับกลุ่มการอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธ์ภาพในครอบครัว เป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กขาดวินัย

๒. สาเหตุสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน สภาพการณ์ภายในโรงเรียนเป็นสาเหตุที่มีส่วนทำให้เด็กขาดวินัยเด็กทำผิดกฎระเบียบ ซึ่งเป็นผลมาจากครู เพื่อน วิธีการปกครองและกฎระเบียบ ข้อบังคับ สภาพสังคม ดังนี้

๑) ครูสอนไม่ดีไม่เตรียมการสอนทำให้เด็กเรียนไม่รู้เรื่องไม่สนใจเรียนหยอกล้อกัน

๒) ครูไม่ยุติธรรม เลือกที่รักมักที่ชัง ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว

๓) ครูแต่งตัวไม่เหมาะสม ทำให้เด็กเกิดความไม่เชื่อถือ และล้อเลียนครู เกิดการต่อต้านครู

๔) ครูเกียจคร้าน ในการสอน ทิ้งห้องเรียนบ่อย มาโรงเรียนสาย ทำให้เด็กขาดศรัทธา

๕) ครูเจ้าอารมณ์โมโหร้าย อารมณ์ไม่คงเส้นคงวา ทำให้เด็กก้าวร้าวขจัดขึ้น

๖) การไม่ยอมรับเด็ก ครูบางคนไม่ยอมรับพฤติกรรมบางอย่างของเด็กที่ติดตัวจากบ้าน เมื่อเด็กมาที่โรงเรียน ครูไม่ยอมรับและแยกเด็กออกจากกลุ่ม ทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจ กลายเป็นเด็กก้าวร้าว และก่อกวนชั้นเรียน

๗) ครูไม่สนใจเด็กทำให้เด็กคับแค้นใจ ไม่สนใจเรียนเด็กเหล่านี้จะเรียกร้องความสนใจด้วยการพูดเสียงดัง ชุกชอนและลงมือทำผิด

๘) เพื่อนชักจูงไปในทางที่ไม่เหมาะสม หรือคอยส่งเสริมให้กระทำผิด

๙) การปกครองหรือข้อระเบียบในชั้นเรียนซึ่งครูจะรักษาระเบียบวินัยในห้องเรียนได้นั้น จึงควรมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสนุกสนานถ้า นักเรียนทำผิดวินัยก็พยายามแก้ไขพฤติกรรมนั้น การสร้างกฎระเบียบควรเห็นชอบร่วมกันระหว่างครู นักเรียน โดยการวาง แผนร่วมกัน เพื่อให้ นักเรียนเรียนปฏิบัติด้วยความเต็มใจ

๑๐) สภาพสังคมทั่วไป สังคมเทคโนโลยี อิทธิพลของวัฒนธรรมทางตะวันตก ความเจริญทางด้านต่างๆ ที่รวดเร็วเด็กเยาวชน เป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็นอยากลอง เด็กจะพยายามหาความรู้ด้วยวิธีการต่างๆ จนกระทั่งแสดงพฤติกรรมที่ทำให้เกิดปัญหาและเป็นสาเหตุของการขาดวินัยในที่สุด จะเห็นได้ว่า สาเหตุของเด็กที่ขาดวินัยนั้น มีผลมาจากสภาพแวดล้อมจากภายนอกมากกว่าโดยเฉพาะบิดา มารดา ครู และเพื่อน ตลอดจนความเจริญของเทคโนโลยีสื่อสารต่างๆที่เป็น

แรงกระตุ้นให้เด็ก อยากรู้ อยากเห็น อยากเลียนแบบ ซึ่งหากบิดามารดาครูเพื่อนให้การอบรมชักจูงให้เข้าใจแล้วการขาดวินัยก็จะไม่เกิดขึ้น

สรุปได้ว่า สาเหตุของการขาดวินัย มีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมภายนอกมากกว่า ตลอดจน ความเจริญของเทคโนโลยีสื่อสารต่างๆที่เป็นแรงกระตุ้นให้เด็ก อยากรู้ อยากเห็น อยากเลียนแบบ ซึ่งหากบิดามารดาครูเพื่อนให้การอบรมชักจูงให้เข้าใจแล้วการขาดวินัยของเด็กก็จะไม่เกิดขึ้น

๒.๒.๘ การเสริมสร้างวินัยนักเรียน

การสร้างวินัยของนักเรียน หมายถึง การให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ซึ่งในโรงเรียนจะต้องมีกระบวนการจัดกิจกรรม หรือสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้มีโอกาส ฝึกความอดทน เชื่อฟัง ปฏิบัติตาม และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ จนกระทั่งเกิดการปฏิบัติเป็นกิจนิสัยเคยชินด้วยความเต็มใจ และสมัครใจ ในการสร้างระเบียบวินัยให้นักเรียนนั้น มีผู้เสนอวิธีการต่างๆไว้ดังนี้

วนิดา เสวกดรุณทร^{๑๘} ได้ให้แนวคิดในการสร้างวินัยนักเรียน ไว้ดังนี้

๑. ผู้ใหญ่สามารถสร้างวินัยให้กับเด็กได้คือการทำตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็กประพฤติตน ปฏิบัติตน คอยชี้แนะ ตักเตือน รวมทั้งให้เหตุผลข้อดี และข้อเสีย ของการประพฤติ ปฏิบัติในเรื่องต่างๆได้

๒. ชั้นเรียนกับการสร้างวินัยซึ่งในการจัดกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียนครูต้องคอยควบคุมเอาจริงกับระเบียบข้อบังคับถ้าทำผิดก็ลงโทษและทำอย่างต่อเนื่อง

๑. กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมสร้างนิสัยในโรงเรียนประถมศึกษา ครูประจำชั้น มีความใกล้ชิดเด็กมาก จึงเหมาะสมที่จะช่วยปลูกฝัง และสร้างนิสัยให้กับเด็กในหลายโอกาสที่เอื้ออำนวยให้ โดยเฉพาะตอนเข้าหลังเคารพธงชาติ ซึ่งโรงเรียนส่วนมากมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์การปรับตัวตลอดจนการฝึกทักษะต่างๆที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และกิจกรรมต่างๆควรวาง โครงการอย่างมีจุดประสงค์

^{๑๘}วนิดา เสวกดรุณทร, วินัย : ปัญหาเก่าแก่ที่ (ยัง) แก้ไม่ได้, สารพัฒนาหลักสูตร ๑๗(๑๑๗) (เมษายน-มิถุนายน ๒๕๓๗) : ๗๒.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ^{๑๙} ให้แนวคิดในการสร้างวินัยไว้ ๕ ประการ คือ

๑. การทำให้เกิดความเคยชิน โดยให้บุคคลรู้เห็นและปฏิบัติพฤติกรรมที่ดีเพื่อเป็นพื้นฐานและปฏิบัติต่อเนื่องจนเกิดเป็นพฤติกรรมเคยชินที่ดี

๒. การใช้วัฒนธรรมในสังคม เป็นแนวปฏิบัติ ผสมผสานกับหลักการทำให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน เช่น การทำความเคารพด้วยการไหว้เมื่อพบผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่เด็กทำได้โดยง่าย แต่การเข้าแถวไม่ใช้วัฒนธรรมไทยเด็กไม่เห็นแบบอย่างที่ดีอยู่เสมอเช่น การไหว้ของไทย ดังนั้นการไหว้จึงง่ายต่อการปฏิบัติมากกว่าการเข้าแถว

๓. การใช้องค์รวม เป็นความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจ พฤติกรรม และสติปัญญาซึ่งเป็นหลักการทางการศึกษาและหลักการพัฒนาจริยธรรม คือมีความเข้าใจในความสำคัญของสิ่งที่จะกระทำมีความพอใจและยอมรับในสิ่งที่จะกระทำ ย่อมนำไปสู่ความพร้อมในการกระทำ

๔. การใช้แรงหนุนสภาพจิต เป็นการตั้งความมุ่งมั่น หรืออุดมการณ์และพยายามปฏิบัติตามเป้าหมายที่มุ่งมั่นไว้ซึ่งอาจทำให้การเปรียบเทียบแม้ความภาคภูมิใจในผลการปฏิบัติ หากใช้มากเกินไปจะกลายเป็นดูถูกดูหมิ่นผู้อื่นอันเกิดการเปรียบเทียบ และพึงพาคำลึงใจจากภายนอก

๕. การใช้กฎเกณฑ์บังคับ เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เกิดวินัยได้ช่วงหนึ่ง เมื่อไม่มีผู้ใดควบคุมวินัยก็จะหายไปจึงเป็นวิธีที่ไม่ถูกต้อง

พิสมัย ทินเต^{๒๐} กล่าวว่า การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนั้นครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญมาก ดังนั้นครูควรใช้วิธีการดังต่อไปนี้

๑. จัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ดีทั้งในบริเวณ โรงเรียนอาคารสถานที่และห้องเรียน
๒. จัดกิจกรรม การเรียนการสอน ตามความถนัดและความสามารถของครู
๓. จัดบริเวณแนะแนวขึ้นในโรงเรียนอันจะช่วยเป็นสื่อเชื่อมโยงให้ครูและนักเรียนเข้าใจกันได้ดี ช่วยเหลือกันได้สะดวก

^{๑๙} คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน, คู่มือการสร้างวินัยทั่วประเทศ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, ๒๕๒๑), หน้า ๒๑.

^{๒๐} พิสมัย ทินเต, “การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย”, วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๕), หน้า ๑๖.

๔. ส่งเสริมให้เด็กปกครองตนเองสามารถแสดงความคิดเห็นและทำประโยชน์ต่อหมู่คณะ

๕. จัดกิจกรรมทั้งในและนอกหลักสูตร เป็นการช่วยผ่อนคลายความเครียดของนักเรียนและครูในโรงเรียน

๖. สร้างระเบียบวินัยวางรากฐานให้แน่นอนทุกอย่างเรื่อง แล้วประกาศชี้แจง ให้นักเรียนทราบโดยทั่วกัน

๗. พยายามไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงกระทำที่ไม่ดีด้วยความเอาใจใส่ซึ่งมีวิธีการดังต่อไปนี้

๑) สร้างแนวปฏิบัติ ชั้นแรกของการสร้างวินัยในตนเอง คือ ให้ผู้เรียน รู้จักพฤติกรรมที่ดี ความสนใจตั้งใจจริงของครูที่จะให้ผู้เรียนสังเกตแยกแยะพฤติกรรมของผู้เรียน วิธีการให้ผู้เรียนได้สร้างแนวปฏิบัติตั้งแต่เริ่มต้น

๒) ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเอง ครูต้องใช้เวลาและมีเหตุผล ประกอบการแนะนำนักเรียนให้ได้รับความรู้สึกร่วมกันของเพื่อนของครูที่มีต่อความประพฤติที่เหมาะสมในแนวทางบวกเช่นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีและทำให้การปรับปรุงตนเอง

๓) ใช้กฎเกณฑ์ เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปสู่วินัยในตนเอง เมื่อมีคนทำผิด กฎหมายการพิจารณาร่วมกันระหว่างครูนักเรียน เป็นโอกาสที่จะช่วยสอนพื้นฐานของวินัยในตนเอง ครูช่วยให้ผู้เรียนพิจารณาว่าความประพฤติที่ยืดเพื่อแก้ไข ในบางโรงเรียนครูอาจให้ผู้เรียนดูแลรักษากฎระเบียบของห้องเรียน แต่การกระทำเช่นนี้ผู้เรียนควรมีความพร้อมพอ

อจนา ประสานชาติ^{๒๐} ได้เสนอ แนวทางการเสริมสร้างวินัยไว้ดังนี้

๑. จัดทำข้อตกลงในการปฏิบัติตนเองภายในห้องเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทราบความคาดหวังพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งข้อตกลงต้องร่วมกันเห็นชอบระหว่างครูกับนักเรียนเมื่อมีการกระทำผิด ข้อตกลงก็มีการทบทวนด้วยวิธีใหม่ เพื่อจะได้ไม่บ่น พุดซ้ำซาก พร่ำเพรื่อชวนให้เกิดการเหนื่อยหน่าย และมีอารมณ์อยากต่อต้าน

๒. เมื่อมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกิดขึ้น ศึกษาสาเหตุให้ชัดเจน แล้วช่วยกันคิดหาแนวทางแก้ไข มีวิธีทางแก้ปัญหามากหลาย โดยมุ่งไปสู่จุดหมายเดียวกันคือแก้ปัญหาเพื่อเป็นแนวทางให้เด็กคิดเป็นแก้ปัญหาเป็นได้ด้วยตนเองต่อไป พฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นได้ด้วยตลอดเวลา ถ้ากิจกรรมในชั้นเรียนทำสิ่งซ้ำไม่น่าสนใจ ต่ำกว่าความสามารถของเด็ก หรือสูงกว่า

^{๒๐} อจนา ประสานชาติ, “ผลการศึกษาลักษณะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมวินัยในตนเองของ นักเรียนระดับ ประถมศึกษา”, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษาศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๕), หน้า ๗-๑๐.

ความสามารถของเด็กที่จะทำสำเร็จได้ เด็กก็จะหาทางออกอย่างอื่น ที่ก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรมตามมา ดังนั้นจึงต้องหาสาเหตุของพฤติกรรมให้พบก่อนจึงจะแก้ปัญหาที่ตรงจุด

๓. ครูเป็นแบบอย่างให้กับเด็ก ได้มีข้อตกลงกันอย่างไร ครูก็ควรทำเป็นตัวอย่างในเรื่องเหล่านั้นสำหรับเด็ก ไม่ใช่ครูแนะนำให้เด็กปฏิบัติอย่างหนึ่ง แต่ครูก็ปฏิบัติอีกอย่างตรงกันข้าม เช่น ครูสอนให้เด็กพูดจาดีๆ กับเพื่อน รู้จักควบคุมไม่ให้โกรธเพื่อน ไม่ส่งเสียงดัง ไม่ทะเลาะกันเสียงดัง แต่เมื่อเด็กทำผิดครูเองจับเด็กเขย่า ตะคอกขู่เด็กเสียงดัง หรือครูมีปัญหากันเอง ทะเลาะกันเสียงดัง ขัดกับครูที่ได้แนะนำไว้ เด็กเกิดความสับสนว่าจะปฏิบัติอย่างไร

๔. มีความสม่ำเสมอในการปฏิบัติต่อเด็กทุกคนโดยเท่าเทียมกัน มีความยุติธรรมในการแก้ไขปัญหาด้วยเหตุผลหลักการตามข้อตกลงเป็นจุดสำคัญ ไม่ว่าจะเป็ลลูกหลานของใครก็เอาจริง ทำจริงก็ได้ผลถ้าครูทำได้เด็กก็จะศรัทธาในตัวครู วินัยก็จะเกิดตามมา บางครั้งมีกรณีทำผิดเกิดขึ้น นักเรียนกลุ่มหนึ่งถูกลงโทษอีกกลุ่มหนึ่งมีความผิดในกรณีเดียวกันครูเพิกเฉยเพราะว่ากลุ่มนั้นเป็นลูกผู้มีอิทธิพล ถ้าทำเช่นนี้เมื่อไร เด็กทั้งสองกลุ่มจะไม่เชื่อศรัทธาครู

๕. ปรับเปลี่ยนเทคนิค ในการจัดการเรื่องวินัยให้เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ในแต่ละวัยมีความแตกต่างกัน เทคนิคเดิมที่ใช่มานานแล้วอาจจะใช้ไม่ได้อีกวิธีหนึ่ง

๖. ให้เด็กรู้แผนงานในแต่ละวัน แต่ละสัปดาห์ ช่วยเตรียมตัว เตรียมใจ รู้อะไรที่มีต่อตัวเขาในการเรียน ในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ตามแผนงานที่กำหนด หรือตามข้อตกลงที่กำหนด มีป้ายประกาศแจ้งให้ทราบประกอบกับการมีสัญญาณ สัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะช่วยในการดำเนินงานตามแผนงาน

๗. เมื่อมีพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น ที่เรียกร้องความสนใจจากครูตลอดเวลา ครูอาจใช้วิธีเมินเฉย ไม่สนใจ การไม่ให้ความสนใจบางครั้งก็ช่วยลดพฤติกรรมนั้นๆ ได้ดี

๘. สิ่งแวดล้อมที่ดี จะช่วยในการจัดการเกี่ยวกับวินัยได้ดี สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่อบอุ่นเต็มไปด้วยความรัก ความเข้าใจ ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันจะช่วยทำให้เด็กมีจิตใจสงบทำงานต่างๆ ผ่านไปด้วยดี

๙. มีมุมสงบ ให้เด็กไปนั่งสงบจิตสงบใจ เมื่อเกิดอารมณ์เสีย ไม่พอใจ หรือเป็นต้นเหตุให้เกิดความสับสนวุ่นวายในห้องเรียน โดยมีมุมนี้ไม่ใช่มุมทำโทษ แต่เป็นมุมที่เด็กเข้าไปนั่งทำใจให้สงบโดยไม่ให้ใครเข้าไปรบกวนสมาธิ

ดังนั้น การเสริมสร้างวินัยนักเรียนหรือการพัฒนาให้นักเรียนให้มีวินัย โดยยึดหลักหรือแนวคิด แนวทางสำคัญที่กล่าวมาแล้วอย่างจริงจัง ก็เชื่อแน่ว่า โรงเรียนจะประสบความสำเร็จในด้านการดำเนินงานวินัยนักเรียนได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามก็อาจมีนักเรียนที่มีปัญหาส่วนตัว แต่

ละอย่างที่เป็นต้นเหตุให้เกิดการกระทำผิดในลักษณะต่างๆอีกบ้างเป็นธรรมดาซึ่งทาง โรงเรียน จะต้องถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการช่วยเหลือแก้ไขให้หมดไปโดยเร็ว

๒.๒.๕ คุณค่าและประโยชน์ของควมมีวินัย

อรรถพ อุ๋นจะนำ^{๒๒} ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการมีวินัย ดังนี้

๑. ช่วยสร้างและรักษาสภาพการณ์อันจำเป็น ต่อความงอกงามของนักเรียนและความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน ถ้านักเรียนขาดวินัย การดำเนินงานทุกอย่างจะไม่ราบรื่นและมีผลเสียต่อตัวนักเรียนเอง

๒. วินัยเป็นเครื่องเตรียมตัวสำหรับนักเรียน เพื่อเป็นการดำรงชีวิตใน ภายหน้า เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต้องรับผิดชอบต่อชีวิต ความเป็นอยู่ของตนเอง และสมาชิกในครอบครัว และการร่วมมือในการแก้ปัญหาของสังคม การมีวินัยในโรงเรียนเป็นการสร้างความรู้สึกรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

๓. วินัยเป็นเครื่องปลูกฝัง การรู้จักควบคุมบังคับใจตัวเองไปที่ละน้อย โรงเรียน มีหน้าที่ปลูกฝัง อบรม ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคม ในฐานะพลเมืองดีในสังคม ประชาธิปไตย โรงเรียนจะต้องทำอยู่ตลอดเวลาและสม่ำเสมอ โดยการมอบหน้าที่ให้ทำและให้ควบคุมตนเอง ให้ปฏิบัติหน้าที่นั้นๆ ให้ดีที่สุด ตามกำลังและความสามารถ โรงเรียนต้องฝึกอบรมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของความดี ความงามและความจำเป็นที่จะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตนในทางที่ชอบจนเป็นนิสัย มีลักษณะนิสัยที่จะนำความเจริญมาสู่ตนเองและสังคม ทั้งนี้ นักเรียนจะต้องรู้จักนำตนเองให้ประพฤติและปฏิบัติการทำงานในทางที่ถูกที่ควร

พนัส หันนาคินทร์^{๒๓} ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการมีระเบียบวินัย ดังนี้

๑. ทำให้ป้องกันความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นในชีวิต
๒. ทำให้ได้รับการยอมรับและไว้วางใจจากคนอื่น
๓. ทำให้สังคมสงบสุข
๔. ทำให้บุคคลที่มีระเบียบวินัยดี สามารถเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปสู่ทางที่ดีได้ง่าย

^{๒๒} อรรถพ อุ๋นจะนำ, รายงานในโครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และเสริมสร้างวินัย นักเรียนโรงเรียนเกาะคาวิทยา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง, (ลำปาง : โรงเรียนเกาะคาวิทยาคม, ๒๕๔๑), หน้า ๒๕.

^{๒๓} พนัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๔๒), หน้า ๓๘.

จากคุณค่าและประโยชน์ของควมมีวินัยที่กล่าวมา สรุปได้ว่า คุณค่าและประโยชน์ของการมีวินัย เป็นสิ่งจำเป็นที่จำเป็นให้มีความสุข ซึ่งเป็นสิ่งสูงสุดที่ทุกคนในสังคมปรารถนา การสร้างวินัยให้เกิดขึ้นกับนักเรียน เป็นการฝึกฝนเพื่อเตรียมคนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ คือ เป็นคนเก่ง คนดีและมีความสุข

๒.๓ ทฤษฎีเกี่ยวกับวินัย

๒.๓.๑ ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมอเรอร์^{๒๔} (Mowrer)

การมีวินัยในตนเองของบุคคลนั้น เมอเรอร์เชื่อว่า จะต้องมึพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิด จนกระทั่งเติบโตขึ้นมา สิ่งสำคัญคือ ความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดา มารดาหรือผู้เลี้ยงดู จะนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง หรือความสามารถควบคุมตนเอง เมื่อโตขึ้น ซึ่งเมอเรอร์ได้อธิบายว่าทารกหรือเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้เลี้ยงดูตน โดยการเรียนรู้ที่เกิดในสภาพที่เหมาะสม สมเท่านั้น การเรียนของเด็กทารกหรือเด็กนี้ จะเกิดขึ้นหลายระดับและมีขั้นตอนต่อไปนี้

๑. บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็กทารก บิดา มารดาหรือผู้เลี้ยงดู ซึ่งเป็นผู้ที่นำมาบำบัดความต้องการของทารก เช่น หิวก็ดื่มนม ร้อนก็อาบน้ำ ยุ้งก็ค้อมีผู้ปิดให้ ฯลฯ เมื่อทารกได้รับการบำบัดความต้องการก็รู้สึกสบาย พอใจและมีความสุข ความรู้สึกของทารกนี้ จะรุนแรงมากและติดตรึงอยู่ในสำนึกของทารกไปจนเติบโตขึ้น การที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการ จนรู้สึกสบาย พอใจและมีความสุขนั้น สิ่งที่เกิดควบคู่กับเหตุการณ์อยู่เสมอทุกครั้ง ก็คือการปรากฏตัวของบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดู ในขณะที่มาปรนนิบัติเด็ก การบำบัดความต้องการของตนกับบิดา มารดา หรือผู้เลี้ยงดู เป็นสิ่งควบคู่เสมอ ในการรับรู้ของเด็กจึงถ่ายทอดมายังบิดามารดาซึ่ง เมอเรอร์ เชื่อว่าความรักและพอใจ บิดามารดานั้น จะต้องเกิดการเรียนรู้เช่นนี้โดยที่ความสุขความพอใจ ที่ได้รับการบำบัดต้องมาก่อน ถ้าไม่มีเหตุการณ์เช่นนี้ในเด็ก เช่น เมื่อหิวก็ไม่ได้กินหรือกินยามไม่ได้หิว เด็กก็จะไม่เกิดความพอใจ เด็กก็จะมีรากฐานในการที่จะเรียนรู้ที่จะรัก และพอใจบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูตนนั้นก็คือ บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้ เริ่มแรกของทารกหรือเด็ก ก็คือ ผู้เลี้ยงดู ซึ่งอาจจะเป็นบิดามารดา หรือผู้อื่นก็ได้

^{๒๔} Mowrer, *School of Management*, (New York : McGraw-Hill, 1950), p. 45.

๒. ความรักและความผูกพันของเด็ก นำไปสู่การปฏิบัติตามค่านิยมสั่งสอน หรือการเลียนแบบคนที่ตนรักและพอใจ กล่าวคือ จากความรักและความพอใจของเด็กที่มีต่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู จึงทำให้เมื่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู มีการอบรมสั่งสอนเด็กหรือมีการกระทำหรือการพูดจาอย่างไรเด็กก็จะเกิดการทำตาม หรือเลียนแบบคำพูดหรือการกระทำที่บิดา มารดา หรือผู้เลี้ยงดูสั่งสอน หรือตามที่เห็นบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูกระทำ ซึ่งการกระทำของเด็กเช่นนี้ จะทำให้เขาเกิดความสุขความพอใจได้เอง อันเป็นลักษณะการให้รางวัลหรือชมเชยตนเอง โดยบุคคลไม่ได้หวังผลจากภายนอก การเลียนแบบผู้เลี้ยงดูตนเองของเด็กจะทำทั้งทางที่ดีและไม่ดีเท่า ๆ กัน トラบเท่าที่ลักษณะนั้นเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักและพอใจ เช่น ถ้าเด็กเห็นผู้เลี้ยงดู สูบบุหรี่เสมอ เมื่อเด็กสูบบุหรี่บ้างก็จะมีสุขความพอใจ เพราะเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักตนพอใจมาก่อน ความสามารถในการให้รางวัลตนเองนี้เมารอรั เชื่อว่าเป็นลักษณะที่แสดง ถึงการบรรลุวุฒิภาวะทางจิตของบุคคลนั้น โดยจะปรากฏขึ้นในเด็กปกติที่อายุ 8-10 ขวบ และจะพัฒนาต่อไปจนสมบูรณ์ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตอย่างสมบูรณ์ จึงเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่างๆ เช่น ในการโต้ตอบเมื่อเกิดการคับข้องใจ เมื่อเกิดความกลัวในการมีความรัก และในการมีอารมณ์ต่างๆ ฯลฯ ส่วนผู้ที่ขาดวินัยในตนเองหรือขาดการควบคุมตนเอง ก็เพราะไม่ได้ผ่านการเรียนรู้ตั้งแต่วัยทารก จึงกลายเป็นผู้ขาดความยับยั้งชั่งใจในการกระทำและกลายเป็นผู้ทำผิดกฎหมายของบ้านเมืองอยู่เสมอในรายที่รุนแรงอาจกลายเป็นอาชญากรเรื่องร้ายหมดโอกาสที่จะแก้ไข จากทฤษฎีของเมารอรั แสดงให้เห็นว่าการเกิดวินัยในตนเองจนเป็นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะ ทางจิต จะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมีความสุข ด้วยความรัก ความอบอุ่นและผ่านการอบรมสั่งสอนและการเลียนแบบที่ดีงามจากผู้เลี้ยงดูตนเอง จึงจะพัฒนามาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลและกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้อง มีเหตุผลของบุคคลนั้น

๒.๓.๒ ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมีวินัยในตนเองของ แพค และ แฮวิกเฮิร์สต์^{๒๕} (Peck and havighurst)

แพค และแฮวิกเฮิร์สต์ เชื่อว่าการควบคุมของอีโก้ (Ego-control) และการควบคุมของซูเปอร์อีโก้ (Super-Ego-control) ร่วมกัน ช่วยให้เกิดความต้องการแสดงพฤติกรรม เพื่อผู้อื่นอย่างสมเหตุสมผล นักทฤษฎีทั้งสองเห็นว่า พลังควบคุมของอีโก้และซูเปอร์อีโก้ในบุคคลจะมีมากหรือน้อยก็ได้ และบุคคลแต่ละบุคคลจะมีพลังงานควบคุมอีโก้และซูเปอร์อีโก้ในระดับที่ไม่เท่ากัน อันเนื่องมาจากได้รับความรู้ทางจริยศึกษาที่ทำให้ทราบถึงผลที่จะเกิดจากการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ใน

^{๒๕} Peck and Havighurst, *Educational in School*, (U.S.A : Allyn and Bacon, 1960), pp. 32-34.

แต่ละบุคคลจะมีระดับไม่เท่ากัน ซึ่งจะส่งผลไปยังความมีวินัยในตนเอง หรือการควบคุมอีโก้และซูปเปอร์อีโก้ที่ต่างระดับกัน

ดังนั้น นักทฤษฎีทั้งสอง จึงได้จำแนกลักษณะของบุคคลออกเป็น ๕ ประเภท ดังนี้ คือ

๑. พวกปราศจากจริยธรรม (Without their ethics) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุม อีโก้และซูปเปอร์อีโก้ที่น้อยมาก โดยบุคคลจะเป็นผู้ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและเห็นแก่ตัวฝ่ายเดียว โดยไม่เรียนรู้ที่จะให้แก่อื่น เป็นผู้ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้และจะกระทำการต่างๆ อย่างไม่ไตร่ตรอง บุคคลประเภทนี้ถูกควบคุมโดยความเห็นแก่ตัวของตนเอง และเป็นผู้ที่ขาดความมีวินัยในตนเองหรือมีน้อยมาก

๒. พวกเอาแต่ได้ (Expedient person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของ อีโก้เล็กน้อย แต่พลังควบคุมของซูปเปอร์อีโก้มีมากขึ้น แต่ยังคงอยู่ในประเภทปานกลาง ก่อนข้างน้อยบุคคลประเภทนี้จะยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและกระทำทุกอย่างเพื่อความพอใจและผลได้ของตนเอง ที่ไม่จริงใจจะยอมอยู่ใต้การควบคุมของผู้มีอำนาจ ถ้าจะทำให้เขาได้รับผลที่ต้องการเป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองน้อย ลักษณะนี้จะปรากฏตั้งแต่วัยเด็ก ตอนเด็ก และคนบางประเภทจะติดตัวไปจนตลอดชีวิต

๓. พวกคล้อยตาม (Conforming person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้เล็กน้อย เหมือน คน ๒ประเภทแรก แต่มีพลังควบคุมของซูปเปอร์อีโก้มากกว่า คืออยู่ในระดับปานกลาง ก่อนข้างมาก คนพวกนี้จะยึดพวกพ้องเป็นหลักและคล้อยตามผู้อื่น โดยไม่ไตร่ตรอง บุคคลประเภทนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของสังคมและกลุ่มเป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองระดับปานกลางแต่ไม่แน่นอน

๔. พวกตั้งใจจริงแต่ขาดเหตุผล (Irrational conforming person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้ในระดับปานกลาง แต่มีพลังควบคุมซูปเปอร์อีโก้มาก จนเป็นผู้ที่ยอมรับหลักเกณฑ์และค่านิยมทางสังคมเข้าไป เป็นลักษณะของตนเอง จะเป็นผู้ที่ทำตามหลักเกณฑ์ และกฎหมายอย่างยัดมัน และศรัทธา เป็นผู้ที่ถูกควบคุมโดยค่านิยม และปทัสถานของสังคม เป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองค่อนข้างมากแต่ยังไม่สมบูรณ์ บุคคลประเภทนี้จะทำตามกฎอย่างเคร่งครัด โดยเห็นว่ากฎเกณฑ์นั้นเป็นของศักดิ์สิทธิ์ แม้จะก่อให้เกิดผลเสียหายแก่อื่นก็ไม่สนใจ บุคคลประเภทนี้จะเป็นหลักของชุมชน เพราะมีความมั่นคงในความเชื่อ และการกระทำคนอื่นเห็นได้ง่าย แต่ขาดการยืดหยุ่น อย่างมีเหตุผลของคนประเภทนี้ จึงยังเป็นคนที่ไม่สมบูรณ์ทางจริยธรรม

๕. พวกเห็นแก่ผู้อื่นอย่างมีเหตุผล (Rational altruistic person) คือ บุคคลที่มีพลังควบคุมอีโก้มากและพลังควบคุมซูปเปอร์อีโก้มากด้วย จนเกิดสมดุลระหว่างการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และความสมเหตุสมผล โดยเห็นแก่ผู้อื่นทั่วไปเป็นหลัก บุคคลประเภทนี้ มีความสามารถควบคุมตนเองอย่างมีเหตุผล มีตกอยู่ใต้อิทธิพลของกลุ่มในสังคมหรืออยู่ใกล้อิทธิพล

ของกฎเกณฑ์ อย่างปราศจากเหตุผล เป็นผู้วินัยในตนเองสูงมากจะเป็นผู้ที่ตระหนักถึงผลการกระทำของตนต่อผู้อื่น ก่อนจะทำอะไรก็พิจารณาอย่างมีเหตุผลเพื่อผู้อื่น พร้อมทั้งจะร่วมมือกับสังคม มีความรับผิดชอบและให้ความเคารพเพื่อนมนุษย์โดยทั่วไป มีความต้องการที่จะเสียสละและเห็นประโยชน์ต่อส่วนรวม อย่างไรก็ตามบุคคลประเภทนี้มีไม่มากนักในแต่ละสังคม แต่นักทฤษฎีทั้งสองเชื่อว่า เป็นบุคลิกภาพที่พัฒนาถึงขีดสูงสุดของมนุษย์คือความมีวินัยในตนเองเป็นคุณสมบัติสิ่งที่สำคัญที่บุคคลควรมี เพราะผู้ที่มีวินัยในตนเอง จะมีจริยธรรม ประพฤติอย่างมีเหตุผลไม่ก่อความวุ่นวายในสังคม การศึกษาทฤษฎีที่ว่าด้วยการเกิดวินัยในตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ทราบว่าวินัยในตนเองมีที่มาอย่างไร เพื่อจะได้ปลูกฝังและพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนต่อไป

จากการศึกษาทฤษฎีของแพคและแฮวิกเฮิร์สพบว่าบุคคลมีพื้นฐานการควบคุมตนเองแตกต่างกัน และมีผลต่อการพัฒนาวินัยในตนเองด้วย ดังนั้นการที่จะฝึกให้นักเรียนมีวินัยในตนเองจะต้องเริ่มที่การฝึกให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเองก่อน

๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องการพัฒนาวินัยนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

เต็มศักดิ์ เจริญบุญ^{๒๖} ศึกษาเรื่องการปฏิบัติตามระเบียบวินัย และแนวทางสร้างเสริมวินัยของนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง โรงเรียนคาทอลิกสังกัดสำนักมิสซังคาทอลิก อุบลราชธานี การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติตามระเบียบวินัย และแนวทางสร้างเสริมวินัยนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารครูและผู้ปกครอง โรงเรียนคาทอลิกสังกัดสำนักมิสซังคาทอลิก อุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่าการปฏิบัติตามระเบียบวินัย โรงเรียนคาทอลิกสังกัดสำนักมิสซังคาทอลิก อุบลราชธานี ตามทัศนะของผู้บริหารครู และผู้ปกครอง โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ คือ ด้านการแต่งกาย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความประพฤติ ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนคาทอลิกสังกัดสำนักมิสซังคาทอลิก อุบลราชธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ ทั้งโดยส่วนรวมและราย

^{๒๖}เต็มศักดิ์ เจริญบุญ, “การปฏิบัติตามระเบียบวินัย และแนวทางสร้างเสริมวินัยของนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง โรงเรียนคาทอลิกสังกัดสำนักมิสซังคาทอลิก อุบลราชธานี”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม), ๒๕๓๖), หน้า ๘๕.

ด้านโดยผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อระดับปฏิบัติสูงกว่าผู้ปกครอง การสร้างเสริมระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนคาทอลิกสังกัดสำนักมิสซังคาทอลิก อุบลราชธานี ตามทัศนะของผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองด้านการแต่งกาย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความประพฤติ ใช้วิธีเดียวกันคือวิธีการยกย่องชมเชย เป็นลำดับที่ ๑ รองลงมา คือวิธีที่วากกล่าวตักเตือน ส่วนวิธีที่ใช้น้อยที่สุดเป็นลำดับสุดท้ายคือวิธีคัดชื่อออกจากโรงเรียน

อนันต์ รุ่งเรือง^{๒๓} ได้ศึกษาการพัฒนาการปฏิบัติงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนหนองแขงวิทยานุกูล อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ปัญหาของการปฏิบัติงานเสริมสร้างวินัยเป็นผลสืบเนื่องมาจากผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ขาดแนวทางในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องระเบียบวินัย การกำกับ ติดตาม และการดำเนินงานไม่ต่อเนื่องและโรงเรียนดำเนินการแก้ปัญหา โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการตามคู่มือการปฏิบัติงานเสริมสร้างวินัย ส่งเสริมให้นักเรียนปรับปรุงพฤติกรรมกรณีวินัยด้านการแต่งกาย ตามระเบียบของโรงเรียน การตรงต่อเวลา การรักษาความสะอาดของอาคารสถานที่และการรักษาทรัพย์สินสมบัติของทางโรงเรียนพบว่าได้มากยิ่งขึ้น

วรวิทย์ มาลาสาย^{๒๔} ได้ศึกษาการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนโรงเรียนบ้านบ่อหิน อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ด้านการขาดเรียน มาโรงเรียนสาย หลบหนีแถว ไม่สนใจเรียน และการแต่งกายไม่เรียบร้อยเหมาะสม ดำเนินการแก้ไขโดย ให้การอบรม การให้คำปรึกษา การกวดขันการเข้าเรียน โดยครู-อาจารย์ มีการจัดกิจกรรมให้เอื้อต่อการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อควบคุมตนเองดีขึ้น มีการแต่งกายที่สะอาดถูกระเบียบ กฎข้อบังคับของโรงเรียน

อคุลย์ศักดิ์ ทองดี^{๒๕} ได้ศึกษาการพัฒนาความมีวินัยในด้าน การแต่งกายของนักเรียนโรงเรียนบ้านกลาง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนใน

^{๒๓}อนันต์ รุ่งเรือง, “การพัฒนาการปฏิบัติงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนหนองแขงวิทยานุกูล อำเภอสมเด็จ จังหวัด กาฬสินธุ์”, รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ **ปริญญามหาบัณฑิต**, (สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๖), หน้า ๑๐.

^{๒๔}วรวิทย์ มาลาสาย, “การดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนโรงเรียนบ้านบ่อหิน อำเภอ ตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี”, รายงานการศึกษา ค้นคว้าอิสระ **ปริญญามหาบัณฑิต**, (สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๖), หน้า ๑๘.

^{๒๕}อคุลย์ศักดิ์ ทองดี, “การพัฒนาวินัยในด้านการแต่งกายของนักเรียนโรงเรียนบ้านกลาง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของชุมชน”, รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ**ปริญญามหาบัณฑิต**, (สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๖), หน้า ๕๘.

๓ ด้าน คือ การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน การแต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายและร่างกายที่สะอาด และการแต่งกายได้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและกิจกรรมที่๑๑

โรงเรียนกำหนดโดยเชิงหลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การสังเกตและการสะท้อนผลมีกลุ่มผู้ร่วมศึกษา จำนวน ๒๐ คน และมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ จำนวน ๕๕ คน ผลการพัฒนาปรากฏว่าในปัจจุบันนี้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่๑-๖ ของโรงเรียนบ้านกลาง แต่งกายถูกต้องตามระเบียบร่างกาย เสื้อผ้าสะอาด และเหมาะสมกับโอกาสและกิจกรรม แต่ยังมีนักเรียนบางคนมีปัญหาในการแต่งกาย ซึ่งผลการพัฒนา ดังกล่าวเป็นผลมาจากชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม โดยใช้ ๔ กิจกรรมหลัก คือ กิจกรรมรับนักเรียน หน้าโรงเรียน กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมที่ช่วยน้อมในการแต่งกาย กิจกรรมประกวดนักเรียนตัวอย่าง นักเรียนแต่งกายได้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน มีเครื่องแต่งกายครบชุด แต่งกายสะอาดมากขึ้น

โอกาส ยติกร^{๑๑} จากการศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างควมมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนชุมชนบ้านประโคก-โคกไผ่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักเรียนขาดความสนใจทำความสะอาดส่วนต่างๆของร่างกายตัวเอง เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ไม่รับผิดชอบการทำ ความสะอาดห้องเรียน ตลอดจนบริเวณที่รับผิดชอบ หลังจากใช้กิจกรรม ศิษย์พิชิต ๓ ส (ส.สะอาด) กิจกรรมการประกวดระเบียบแถว กิจกรรมการประกวดมารยาทไทย ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น สามารถพัฒนาตนเองในด้านความสะอาดได้เป็นอย่างดี

จรรยา กุลสุทธิชัย^{๑๒} ได้ศึกษาถึงการดำเนินงานเสริมสร้างพัฒนาควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนบ้านสำโรง (ภิญโญอนุสรณ์) อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า การเสริมสร้างพัฒนาควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนนั้น ต้องมีการอบรมเป็นประจำ และวันสุดสัปดาห์ การอบรมเสริมสร้างควมเข้มแข็ง การนิเทศ การคัดเลือกนักเรียนตัวอย่าง และการประกวดนักเรียนที่มีวินัยดีเด่น ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ กฎ ระเบียบของโรงเรียนและการสวมใส่รองเท้าของนักเรียน ด้านควมรับผิดชอบต่อสุขภาพอนามัยตนเองสะอาดขึ้น และรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายดีขึ้น

^{๑๑}โอกาส ยติกร, “การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างควมมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนชุมชน บ้านประโคก-โคกไผ่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา”, รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ **ปริญญามหาบัณฑิต**, (สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๗), หน้า ๑๖.

^{๑๒}จรรยา กุลสุทธิชัย, “การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างควมมีวินัยของตนเองของโรงเรียนบ้านสำโรง (ภิญโญอนุสรณ์) อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์”, รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ **ปริญญามหาบัณฑิต**, (สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๗), หน้า ๖๘.

งานวิจัยต่างประเทศ

ฮิวจ์^{๓๒} ได้ศึกษาผลของรูปแบบของการแต่งกายของนักเรียน ที่มีผลกระทบต่อระเบียบวินัยและบรรยากาศของห้องเรียน โดยศึกษากับครู พ่อ แม่และผู้ปกครองจากโรงเรียนในเมืองและนอกเมืองในเท็กซัส โดยนักเรียนในโรงเรียนหนึ่งสวมเครื่องแบบไปโรงเรียน ส่วนอีกโรงเรียนหนึ่งไม่ได้สวมเครื่องแบบไปโรงเรียน จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่สวมเครื่องแบบไปโรงเรียนไม่อยู่ในระเบียบวินัยมากกว่านักเรียนที่สวมเครื่องแบบไปโรงเรียน นักเรียน ครูผู้ปกครองเห็นด้วยกับการให้นักเรียนมีเครื่องแบบ ส่วนนักเรียนไม่สนับสนุนในเรื่องของเครื่องแบบนักเรียน แต่เห็นด้วยกับการสร้างบรรยากาศที่ดีขึ้นในโรงเรียน นอกจากนี้แล้วยังแสดงถึงครูผู้สอนในโรงเรียนที่ไม่ได้แต่งเครื่องแบบ ต้องใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ มากมาย เพื่อปรับเปลี่ยนบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนมากกว่าครูในโรงเรียนที่แต่งเครื่องแบบนักเรียน

โบลลิงเกอร์^{๓๓} (Bollinger, ๒๐๐๒ : ๒๐๕๒-A) ได้ศึกษาผลกระทบของการแต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียนในโรงเรียนต่างๆ ไปและพฤติกรรมด้านระเบียบวินัยของนักเรียนในโรงเรียนในเมือง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายผลกระทบของนโยบายการแต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียนในโรงเรียนทั่วไปกับระเบียบวินัยในโรงเรียนในเมือง กลุ่มตัวอย่างคือ ครู พ่อแม่ จากโรงเรียน ในเมืองเท็กซัส โดยรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสำรวจและบันทึกเกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักเรียนทั้งสองโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า

๑. ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในโรงเรียนในเมืองต่างๆ ไป
๒. ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในโรงเรียนทั่ว ๆ ไปในเขตเมืองที่แต่งตัวด้วยเครื่องแบบนักเรียนและไม่ได้แต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียน

เอนซิโซ^{๓๔} (Enciso, ๒๐๐๑ : ๕๖๑) ได้ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับวินัยนักเรียน ตามทัศนะนักเรียน ครูและผู้บริหาร โดยศึกษาในโรงเรียนระดับกลางที่มีนักเรียนประมาณ๑,๑๐๐ คน ครูจำนวน ๖๕ คน พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน คือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและกล่าววาจา ที่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียนคนอื่นๆในชั้น จากการศึกษาเชิงเอกสารพบว่าความ

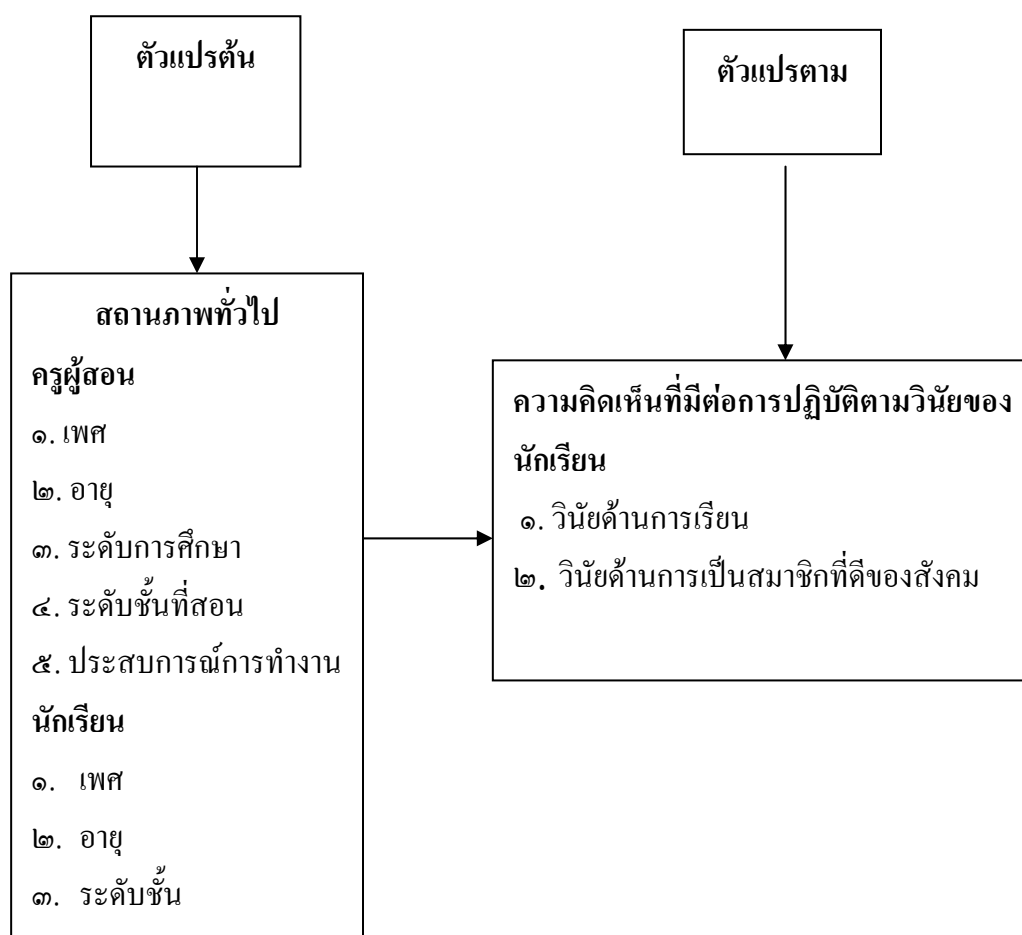
^{๓๒} Hughes, Eloise Stapp, Effects of Mandated School Uniforms on Student Attendance, Discipline Referrals and Classroom Environment, **Dissertations Abstracts International** 57(10)(April 1997) : 4206-A.

^{๓๓} Bollinger, Lee Stephen. Effects of Mandated School Uniforms Policy on School Climate and Student Discipline in an Middle School, **Dissertations Abstracts International** 63(6)(December 2000) : 2052-A.

^{๓๔} Enciso, Raymond Paz. Perceptions of Student Discipline: Viewpnts of Students, Teacher, and Administrators. **Master Abstracts International** 39(4)(August 2001) : 961.

เข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการระบุปัญหาวินัยของครู จะต้องรับรู้ก่อนที่จะดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับวินัยนักเรียนผลการศึกษาพบว่า ทั้งครูและนักเรียนไม่มีความรู้สึกรับปฏิบัติใดๆ ต่อปัญหาวินัยนักเรียนมีประสิทธิภาพในการป้องกัน หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไม่เหมาะสม แต่ผู้บริหารรู้สึกว่าการที่ครูเป็นปัจจัยสำคัญในการนำนโยบายการแก้ปัญหานักเรียนไปใช้อย่างประสบความสำเร็จ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการจัดชั้นเรียนของครูและนักเรียน มีความเชื่อว่าผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในกระบวนการแก้ไขปัญหาด้านวินัยนักเรียน

๒.๕ กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในเขตเทศบาลเมืองพระประแดง การดำเนินการวิจัยมีลำดับดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
๓. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ๑) ครูผู้สอน ๓ โรงเรียน จำนวน ๑๓๔ คน ๒) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ ๓๕๐ คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ

๑. ครูผู้สอน	จำนวน ๘๐ คน
๒. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖	จำนวน ๑๘๕ คน

โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ R.V.Krejcie และ D.W.Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% แล้วนำมาเทียบสัดส่วนกับจำนวนประชากรของโรงเรียนในเขตเทศบาลซึ่งปรากฏในตาราง ที่ ๑

ตารางที่ ๓.๑ แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนในเขตเทศบาล

ข้อมูล	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
๑. ครูผู้สอน	๑๓๔	๘๐
๒. นักเรียนชั้น ป.๔-ป.๖	๓๕๐	๑๘๕
รวม	๔๘๔	๒๖๕

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ ๒ การพัฒนาวินัยนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ใน ๓ ด้านคือ

๑. วินัยด้านการเรียน

๒. วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยแบ่งปัญหาออกเป็น ๕ ระดับคือ

ระดับ ๕ หมายถึง ระดับการดำเนินงานมากที่สุด

ระดับ ๔ หมายถึง ระดับการดำเนินงานมาก

ระดับ ๓ หมายถึง ระดับการดำเนินงานปานกลาง

ระดับ ๒ หมายถึง ระดับการดำเนินงานน้อย

ระดับ ๑ หมายถึง ระดับการดำเนินงานน้อยที่สุด

๓.๓ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

๑. ศึกษาเอกสารต่างๆ ตำรา บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงเพื่อประมวลข้อมูลที่ได้แล้วนำไปสร้างเป็นแบบสอบถาม

๒. นำแบบสอบถามปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาว่าตรงตามเนื้อหาและครอบคลุมประเด็นที่ศึกษาหรือไม่เพียงพอ และปรับปรุงให้เหมาะสม

๓. นำแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเนื้อหา (Content Validity) และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่คุณเชี่ยวชาญเสนอแนะและนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง

๔. หาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของเครื่องมือ โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (Pre-test) จำนวน ๓๐ ชุด เพื่อดูความบกพร่องแล้วนำมาแก้ไขเพื่อใช้เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ต่อไป

๕. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างตามวิธีดังต่อไปนี้

๑. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดศรีสุदारาม บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

๒. ขอความร่วมมือจากผู้บริหาร โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

๑. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้วิธีการแจกแจงความถี่และการคำนวณค่าร้อยละ

๒. วิเคราะห์การปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อรายด้าน แล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

๑.๐๐-๑.๕๐ หมายถึง มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

๑.๕๑-๒.๕๐ หมายถึง มีความเห็นด้วยน้อย

๒.๕๑-๓.๕๐ หมายถึง มีความเห็นด้วยปานกลาง

๓.๕๑-๔.๕๐ หมายถึง มีความเห็นด้วยมาก

๔.๕๑-๕.๐๐ หมายถึง มีความเห็นด้วยมากที่สุด

๓. วิเคราะห์เปรียบเทียบพรรณนะของครูที่มีต่อวินัยนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ตามลักษณะตัวแปรที่ใช้คือวิธีการทดสอบค่าที (t - test)

บทที่ ๔

ผลการศึกษา

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง สามารถตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น ๒ ส่วนดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากร จำนวน ๘๐ ราย

ตอนที่ ๑.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๑.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง

ตอนที่ ๑.๓ การวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม
นัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน จำนวน ๑๘๕ ราย

ตอนที่ ๒.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง

ตอนที่ ๒.๓ การวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม
นัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

N	คือ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	คือ	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D	คือ	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
T	คือ	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

F	คือ	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
Sig	คือ	ค่าสถิติแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕
df	คือ	องศาของควมอิสระ (Degree of Freedom)
Ho	คือ	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H _๑	คือ	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	คือ	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากร

๔.๑.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของบุคลากร โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การทำงาน โดยจำแนกจำนวนและค่าร้อยละ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑ แสดงจำนวนและร้อยละของบุคลากร โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๓	๑๖.๓๐
หญิง	๖๗	๘๓.๗๐
โดยรวม	๘๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๖๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๗๐ และเพศชาย จำนวน ๑๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒ แสดงจำนวนและร้อยละบุคลากร โดยจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๑๓	๑๖.๓๐
๓๑ - ๓๕ ปี	๒๒	๒๗.๕๐
๓๖ - ๔๐ ปี	๕	๑๑.๓๐
๔๑ - ๔๕ ปี	๑๔	๑๗.๕๐
๔๖ - ๕๐ ปี	๗	๘.๗๕
ตั้งแต่ ๕๑ ปีขึ้นไป	๑๕	๑๘.๗๕
โดยรวม	๘๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่าบุคลากร ส่วนมากมีอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปี จำนวน ๒๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๐ รองลงมาคือมีอายุตั้งแต่ ๕๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕ มีอายุอยู่ระหว่าง ๔๑ - ๔๕ ปี จำนวน ๑๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๐ มีอายุต่ำกว่า ๓๐ ปี จำนวน ๑๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๐ มีอายุระหว่าง ๓๖ - ๔๐ ปี จำนวน ๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓๐ และมีอายุระหว่าง ๔๖ - ๕๐ ปี จำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๕

ตารางที่ ๔.๓ แสดงจำนวนและร้อยละของบุคลากร โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๔	๕.๐๐
ปริญญาตรี	๕๐	๖๒.๕๐
ปริญญาโท	๒๖	๓๒.๕๐
โดยรวม	๘๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่าบุคลากร ส่วนมากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๕๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐ รองลงมาเป็นระดับปริญญาโทจำนวน ๒๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๐ และสำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔ แสดงจำนวนและร้อยละของบุคลากร โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	๒	๒.๕๐
ครูหัวหน้ากลุ่มสาระ	๖	๗.๕๐
บุคลากร	๗๑	๘๘.๘๐
อื่นๆ	๑	๑.๓๐
โดยรวม	๘๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่าบุคลากร ส่วนใหญ่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นบุคลากร จำนวน ๗๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘๐ รองลงมาเป็นครูหัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน ๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐ เป็นผู้บริหาร จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐ และอื่นไม่ระบุ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕ แสดงจำนวนและร้อยละของบุคลากร โดยจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

ระยะเวลาในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๑ ปี	๑	๑.๓๐
๑-๓ ปี	๔	๕.๐๐
๔-๕ ปี	๑๒	๑๕.๐๐
๕ ปีขึ้นไป	๖๓	๗๘.๘๐
โดยรวม	๘๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่าบุคลากรส่วนมากมีระยะเวลาการทำงาน ๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๖๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๘๐ รองลงมาคือ ๔-๕ ปี จำนวน ๑๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๐ ๑-๓ ปี จำนวน ๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๐ และระยะเวลาในการทำงานต่ำกว่า ๑ ปี จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๐ ตามลำดับ

๔.๑.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = Standard Deviation) ของความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน โดยรวมและรายด้าน

ด้านวินัยการเรียน	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
๑.มีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน	๓.๔๖	๐.๓๑	ปานกลาง
๒.ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ	๓.๓๐	๐.๓๕	ปานกลาง
๓.มีความสามารถในการปฏิบัติงาน	๓.๔๘	๐.๖๕	ปานกลาง
๔.ทำงานอย่างเป็นระเบียบ	๓.๑๘	๐.๓๓	ปานกลาง
๕.มีความตั้งใจในการเรียนรู้	๓.๔๕	๐.๖๕	ปานกลาง
๖.เรียนอย่างมีความสุข	๓.๘๑	๐.๕๓	มาก
๗.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๓.๓๑	๐.๓๘	ปานกลาง
๘.มีสมาธิในการทำงาน	๓.๒๓	๐.๓๓	ปานกลาง
๙.ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน	๓.๑๐	๐.๘๕	ปานกลาง
๑๐.มีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน	๓.๐๘	๐.๓๔	ปานกลาง
โดยรวม	๓.๓๔	๐.๕๘	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่าความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย \bar{X} = ๓.๓๔

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พบว่าความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน อยู่ในระดับมาก ด้านเรียนอย่างมีความสุข โดยมีค่าเฉลี่ย \bar{X} = ๓.๘๑ และด้านวินัยการเรียน อยู่ในระดับปานกลางในด้านต่างดังนี้ มีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน โดยมีค่าเฉลี่ย \bar{X} = ๓.๔๖ ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ โดยมีค่าเฉลี่ย \bar{X} = ๓.๓๐ มีความสามารถในการปฏิบัติงาน

โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๘$ ทำงานอย่างเป็นระเบียบ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๑๘$ มีความตั้งใจในการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๕$ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๓๑$ มีสมาธิในการทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๒๓$ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๑๐$ และมีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๐๘$

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = Standard Deviation) ของความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยรวมและรายด้าน

วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
๑.ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม	๓.๖๑	๐.๖๘	มาก
๒.มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น	๓.๖๖	๐.๖๓	มาก
๓.ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมส่วนรวม	๓.๘๕	๐.๕๕	มาก
๔.รักษาทรัพย์สินสมบัติส่วนรวม	๓.๓๐	๐.๘๓	ปานกลาง
๕.มีความเป็นประชาธิปไตย	๓.๖๕	๐.๖๒	มาก
๖.การแสดงความเคารพต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์	๔.๑๕	๐.๖๗	มาก
๗.รักษาสีแกวเดลิ้อม	๓.๔๐	๐.๗๘	ปานกลาง
๘.ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี	๓.๖๔	๐.๕๗	ปานกลาง
๙.เสียสละเพื่อส่วนรวม	๓.๕๖	๐.๖๓	มาก
๑๐.เคารพในสิทธิของผู้อื่น	๓.๖๒	๐.๗๑	มาก
โดยรวม	๓.๖๖	๐.๕๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่าความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๖$

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านการเป็น

สมาชิกที่ดีของสังคม อยู่ในระดับมาก ๗ ด้าน ได้แก่ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๑$ มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๖$ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมส่วนรวม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๘๕$ มีความเป็นประชาธิปไตย โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๕$ การแสดงความเคารพต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๔.๑๕$ เสียสละเพื่อส่วนรวม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๖$ เคารพในสิทธิของผู้อื่น โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๒$

ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม อยู่ในระดับปานกลาง ๓ ด้าน ได้แก่ รักษาทรัพย์สินสมบัติส่วนรวม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๓๐$ รักษาสิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔$ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๔$

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = Standard Deviation) ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง โดยรวม

การปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
วินัยด้านการเรียน	๓.๓๕	๐.๖๔	ปานกลาง
วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๓.๖๔	๐.๕๕	ปานกลาง
โดยรวม	๓.๕๐	๐.๕๗	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๘ ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๐$

๔.๑.๓ การวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม
นัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ผลการทดสอบสมมติฐานของบุคลากร

สมมติฐานในการศึกษา คือ ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามภูมิหลังของครู สามารถจำแนกเป็นสมมติฐานต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๕ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรในโรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

ปัจจัย	เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t-test for Equality of Means		
					t	df	Sig.
วินัยด้านการเรียน	ชาย	๑๓	๓.๒๒	๐.๕๒	-๐.๘๔	๓๓	๐.๓๕
	หญิง	๖๖	๓.๓๓	๐.๖๐			
วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	ชาย	๑๓	๓.๓๑	๐.๓๓	๐.๓๒	๓๓	๐.๓๔
	หญิง	๖๖	๓.๖๖	๐.๕๔			
โดยรวม	ชาย	๑๓	๓.๔๖	๐.๕๒	-๐.๒๖	๓๘.๐๐	๐.๓๕
	หญิง	๖๓	๓.๕๑	๐.๕๕			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่าผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามเพศด้วยวิธี (Independent t-test) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ ๐.๓๕ มีค่ามากกว่า ๐.๐๕ นั่นคือปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕%

สมมติฐานที่ ๒ ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๐ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

ปัจจัย	อายุ	N	\bar{X}	S.D.	df	F	Sig
วินัยด้านการเรียน	ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๑๓	๓.๓๕	๐.๖๘	๕	๐.๓๔	๐.๘๘
	๓๑ - ๓๕ ปี	๒๒	๓.๓๔	๐.๖๖			
	๓๖ - ๔๐ ปี	๕	๓.๒๒	๐.๕๒			
	๔๑ - ๔๕ ปี	๑๔	๓.๕๑	๐.๖๔			
	๔๖ - ๕๐ ปี	๗	๓.๒๖	๐.๔๔			
	ตั้งแต่ ๕๑ ปี ขึ้นไป	๑๕	๓.๒๗	๐.๔๘			
วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๑๓	๓.๖๔	๐.๔๘	๕	๐.๕๓	๐.๔๖
	๓๑ - ๓๕ ปี	๒๒	๓.๓๔	๐.๕๐			
	๓๖ - ๔๐ ปี	๕	๓.๓๓	.๔๕๕			
	๔๑ - ๔๕ ปี	๑๔	๓.๓๐	.๖๐๓			
	๔๖ - ๕๐ ปี	๗	๓.๒๗	.๕๕๖			
	ตั้งแต่ ๕๑ ปี ขึ้นไป	๑๕	๓.๖๔	.๔๘๔			
โดยรวม	ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๑๓	๓.๓๘	๐.๕๑	๕	๐.๘๒	๐.๕๔
	๓๑ - ๓๕ ปี	๒๒	๓.๕๕	๐.๖๗			
	๓๖ - ๔๐ ปี	๕	๓.๕๖	๐.๕๓			
	๔๑ - ๔๕ ปี	๑๔	๓.๕๗	๐.๕๑			
	๔๖ - ๕๐ ปี	๗	๓.๑๔	๐.๓๘			
	ตั้งแต่ ๕๑ ปี ขึ้นไป	๑๕	๓.๖๐	๐.๖๓			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๐ ผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง กับอายุ ด้วยวิธี (One way ANOVA) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ ๐.๕๔ มีค่ามากกว่า ๐.๐๕ นั่นคือปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๔%

สมมติฐานที่ ๓ ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๑ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ปัจจัย	ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.	df	F	Sig
วินัยด้านการเรียน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๔	๓.๖๘	๐.๕๓		๐.๕๘	๐.๓๘
	ปริญญาตรี	๕๐	๓.๓๑	๐.๕๖			
	ปริญญาโท	๒๖	๓.๓๕	๐.๖๔			
วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๔	๓.๕๐	๐.๒๗		๑.๐๕	๐.๓๔
	ปริญญาตรี	๕๐	๓.๖๗	๐.๕๑			
	ปริญญาโท	๒๖	๓.๖๐	๐.๕๖			
โดยรวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๔	๓.๗๕	๐.๐		๐.๔๐	๐.๖๗
	ปริญญาตรี	๕๐	๓.๔๘	๐.๕๔			
	ปริญญาโท	๒๖	๓.๕๐	๐.๖๕			

ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ ผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง กับระดับการศึกษา ด้วยวิธี (One way ANOVA) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ ๐.๖๗ มีค่ามากกว่า ๐.๐๕ นั่นคือปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรใน

โรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมือง
พระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ %

สมมติฐานที่ ๔ ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของ
บุคลากรในโรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัด
เทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรใน
โรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมือง
พระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรใน
โรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมือง
พระประแดง ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๒ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน ต่อการ
ปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง
จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้าน

ปัจจัย	อาชีพ	N	\bar{x}	S.D.	df	F	Sig
วินัยด้านการเรียน	ผู้บริหาร	๒	๓.๘๕	๐.๗๗	๓	๐.๕๓	๐.๖๖
	ครูหัวหน้ากลุ่มสาระ	๖	๓.๓๗	๐.๕๓			
	บุคลากร	๗๑	๓.๓๒	๐.๕๕			
	อื่นๆ	๑	๓.๒๐	๐.๐๐			
วินัยด้านการเป็น สมาชิกที่ดีของ สังคม	ผู้บริหาร	๒	๔.๑๕	๐.๔๕	๓	๐.๘๒	๐.๔๘
	ครูหัวหน้ากลุ่มสาระ	๖	๓.๔๘	๐.๔๗			
	บุคลากร	๗๑	๓.๖๖	๐.๕๒			
	อื่นๆ	๑	๓.๖๐	๐.๐๐			
โดยรวม	ผู้บริหาร	๒	๔.๕๐	๐.๗๑	๓	๒.๖๐	๐.๐๖
	ครูหัวหน้ากลุ่มสาระ	๖	๓.๓๓	๐.๕๒			
	บุคลากร	๗๑	๓.๔๕	๐.๕๖			
	อื่นๆ	๑	๓.๐๐	๐.๐๐			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๒ ผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง กับอาชีพ ด้วยวิธี (One way ANOVA) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ ๐.๐๖ มีค่ามากกว่า ๐.๐๕ นั่นคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕%

สมมติฐานที่ ๕ ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประสบการณ์การทำงาน ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประสบการณ์การทำงาน ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประสบการณ์การทำงาน ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๓ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน โดยรวมและรายด้าน

ปัจจัย	ประสบการณ์การทำงาน	N	\bar{x}	S.D.	df	F	Sig
วินัยด้านการเรียน	ต่ำกว่า ๑ ปี	๑	๔.๒๐	๐.๐๐	๒	๒.๐๖	๐.๑๑
	๑-๓ ปี	๔	๓.๑๕	๐.๕๕			
	๔-๕ ปี	๑๒	๓.๖๓	๐.๗๑			
วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	ต่ำกว่า ๑ ปี	๑	๔.๕๐	๐.๐๐	๒	๑.๑๐	๐.๓๕
	๑-๓ ปี	๔	๓.๕๐	๐.๔๐			
	๔-๕ ปี	๑๒	๓.๗๓	๐.๔๕			
	๕ ปีขึ้นไป	๖๓	๓.๖๔	๐.๕๒			

ปัจจัย	ประสบการณ์การทำงาน	N	\bar{x}	S.D.	df	F	Sig
โดยรวม	ต่ำกว่า ๑ ปี	๑	๔.๐๐	๐.๐๐	๒	๐.๘๘	๐.๔๖
	๑-๓ ปี	๔	๓.๒๕	๐.๕๐			
	๔-๕ ปี	๑๒	๓.๖๓	๐.๖๕			
	๕ ปีขึ้นไป	๖๓	๓.๔๘	๐.๕๖			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๓ ผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรในโรงเรียนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง กับระยะเวลาการทำงาน ด้วยวิธี (One way ANOVA) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ ๐.๐๖ มีค่ามากกว่า ๐.๐๕ นั่นคือปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประสบการณ์การทำงาน ที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕%

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน จำนวน ๑๘๕ ราย

๔.๒.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๔.๑๔ จำนวนและร้อยละของนักเรียน โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๘๕.๐๐	๔๘.๑๑
หญิง	๙๖.๐๐	๕๑.๘๙
โดยรวม	๑๘๑.๐๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่านักเรียน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน ๙๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๘๙ และเป็นเพศชาย จำนวน ๘๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๑๑

ตารางที่ ๔.๑๕ จำนวนและร้อยละของนักเรียน โดยจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๑๐ ปี	๕๕	๒๕.๗๓
๑๑ ปี	๗๖	๔๑.๐๘
๑๒ ปี	๕๔	๒๕.๑๙
โดยรวม	๑๘๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่านักเรียนส่วนมาก มีอายุระหว่าง ๑๑ ปี มีจำนวน ๗๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๘ รองลงมาอายุระหว่าง ๑๐ ปี มีจำนวน ๕๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗๓ และอายุตั้งแต่ ๑๒ ปี จำนวน ๕๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑๙

ตารางที่ ๔.๑๖ จำนวนและร้อยละของนักเรียน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๖๑	๓๒.๙๗
ประถมศึกษาปีที่ ๕	๖๕	๓๕.๑๔
ประถมศึกษาปีที่ ๖	๕๙	๓๑.๘๙
โดยรวม	๑๘๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่านักเรียนส่วนมาก ศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๖๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๑๔ รองลงมาเป็นระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๖๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๙๗ และระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๕๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๙

๔. ๒.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติ ตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงใน ๒ ด้าน คือ วินัยด้านการเรียน และวินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

ตารางที่ ๔.๑๗ ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = Standard Deviation) ของความคิดเห็นของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียน ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน โดยรวม และรายด้าน

ด้านวินัยการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
๑.มีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน	๓.๔๕	๐.๗๕	ปานกลาง
๒.ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ	๓.๒๑	๐.๗๕	ปานกลาง
๓.มีความสามารถในการปฏิบัติงาน	๓.๒๖	๐.๘๕	ปานกลาง
๔.ทำงานอย่างเป็นระเบียบ	๓.๑๘	๐.๘๖	ปานกลาง
๕.มีความตั้งใจในการเรียนรู้	๓.๕๗	๐.๘๕	มาก
๖.เรียนอย่างมีความสุข	๔.๑๐	๐.๕๑	ปานกลาง
๗.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๓.๕๐	๐.๕๔	ปานกลาง
๘.มีสมาธิในการทำงาน	๓.๑๕	๐.๘๖	ปานกลาง
๙.ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน	๓.๐๓	๑.๐๒	ปานกลาง
๑๐.มีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน	๓.๒๘	๐.๕๖	ปานกลาง
โดยรวม	๓.๔๘	๐.๗๐	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของ นักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๘$

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัย ของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านมีความตั้งใจในการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๗$ และด้านวินัย การเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} =$

๓.๔๘ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๒๑$ มีความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๒๖$ ทำงานอย่างเป็นระเบียบ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๑๘$ เรียนอย่างมีความสุข โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๔.๑๐$ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๐$ มีสมาธิในการทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๑๕$ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๐๓$ มีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๒๘$

ตารางที่ ๔.๑๘ ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = Standard Deviation) ของความคิดเห็นของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง กับวินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยรวมและรายด้าน

วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
๑.ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม	๓.๔๕	๐.๘๕	ปานกลาง
๒.มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น	๓.๕๔	๐.๘๗	มาก
๓.ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมส่วนรวม	๓.๗๑	๐.๕๖	มาก
๔.รักษาทรัพย์สินสมบัติส่วนรวม	๓.๖๓	๐.๕๒	มาก
๕.มีความเป็นประชาธิปไตย	๓.๕๖	๐.๕๕	มาก
๖.การแสดงความเคารพต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์	๔.๒๐	๐.๘๕	มาก
๗.รักษาสสิ่งแวดล้อม	๓.๕๑	๐.๕๑	มาก
๘.ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี	๓.๔๕	๐.๕๐	ปานกลาง
๙.เสียสละเพื่อส่วนรวม	๓.๔๐	๐.๕๖	ปานกลาง
๑๐.เคารพในสิทธิของผู้อื่น	๓.๔๕	๐.๕๕	ปานกลาง
โดยรวม	๓.๗๐	๐.๗๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๗๐$

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ด้านการเป็น

สมาชิกที่ดีของสังคม อยู่ในระดับมาก ในหัวข้อดังนี้ มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๔$ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๗๑$ รักษาทรัพย์สินส่วนตัวส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๓$ มีความเป็นประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๖$ การแสดงความเคารพต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๔.๒๐$ รักษาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๑$

ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๕$ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๕$ เสียสละเพื่อส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๐$ เคารพในสิทธิของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๕$

ตารางที่ ๔.๑๕ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = \text{Mean}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = Standard Deviation) และความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง

การปฏิบัติตามวินัยของนักเรียน	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
วินัยด้านการเรียน	3.48	0.70	ปานกลาง
วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	3.70	0.70	ปานกลาง
โดยรวม	3.53	0.67	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๓$

๔.๒.๓ การวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม
นัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ผลการทดสอบสมมติฐานด้านนักเรียน

สมมติฐานในการศึกษา คือ ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามภูมิหลังของนักเรียน สามารถจำแนกเป็นสมมติฐานต่อไปนี้

สมมติฐานที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นที่แตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน มีดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๐ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

ปัจจัย	เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t-test for Equality of Means		
					t	df	Sig
วินัยด้านการเรียน	ชาย	๘๕	๓.๒๗	๐.๖๔	-๔.๐๑	๑๘๓.๐๐	๐.๐๐
	หญิง	๕๖	๓.๖๗	๐.๗๑			
วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	ชาย	๘๕	๓.๕๔	๐.๖๘	-๓.๑๒	๑๘๓.๐๐	๐.๐๐
	หญิง	๕๖	๓.๘๕	๐.๗๐			
โดยรวม	ชาย	๘๕	๓.๓๔	๐.๖๖	-๓.๕๒	๑๘๓.๐๐	๐.๐๐
	หญิง	๕๖	๓.๗๑	๐.๖๓			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๐ ผลการทดสอบความแตกต่างของการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงกับเพศ โดยรวม ด้วยวิธี (Independent t-test) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ ๐.๐๐ มีค่าน้อยกว่า ๐.๐๕ นั่นคือปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๒ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อวินัยนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : สมมติฐานที่ ๒ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : สมมติฐานที่ ๒ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๑ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

ปัจจัย	อายุ	N	\bar{X}	S.D.	df	F	Sig
วินัยด้านการเรียน	๑๐ ปี	๕๕	๓.๕๕	๐.๕๗	๒	๔.๕๓	๐.๐๑
	๑๑ ปี	๗๖	๓.๕๕	๐.๘๕			
	๑๒ ปี	๕๔	๓.๒๔	๐.๕๑			
วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๑๐ ปี	๕๕	๓.๗๓	๐.๕๕	๒	๑.๓๖	๐.๒๖
	๑๑ ปี	๗๖	๓.๗๘	๐.๘๑			
	๑๒ ปี	๕๔	๓.๕๗	๐.๖๓			
โดยรวม	๑๐ ปี	๕๕	๓.๕๓	๐.๕๗	๒	๒.๗๑	๐.๐๗
	๑๑ ปี	๗๖	๓.๖๔	๐.๗๘			
	๑๒ ปี	๕๔	๓.๓๗	๐.๕๖			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๑ ผลการทดสอบความแตกต่างของการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงกับอายุ โดยรวม ด้วยวิธี (One way ANOVA) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ ๐.๐๗ มีค่ามากกว่า ๐.๐๕ นั่นคือปัจจัยด้านอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น ๕๕ %

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า วินัยด้านการเรียน ซึ่งมีค่า มีค่า Sig. เท่ากับ ๐.๐๑ มีค่าน้อยกว่า ๐.๐๕ นั่นคือ วินัยด้านการเรียนมีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๓ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นที่แตกต่างกันมีผลต่อวินัยนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นที่แตกต่างกันมีผลต่อวินัยนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นที่แตกต่างกันมีผลต่อวินัยนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๒ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้าน

ปัจจัย	ระดับชั้น	N	\bar{X}	S.D.	df	F	Sig
วินัยด้านการเรียน	ประถมศึกษาปีที่ ๔	๖๑	๓.๕๔	๐.๕๖	๒	๔.๖๕	๐.๐๑
	ประถมศึกษาปีที่ ๕	๖๕	๓.๖๒	๐.๘๘			
	ประถมศึกษาปีที่ ๖	๕๕	๓.๒๕	๐.๕๔			
วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	ประถมศึกษาปีที่ ๔	๖๑	๓.๗๐	๐.๕๕	๒	๖.๒๒	๐.๐๐
	ประถมศึกษาปีที่ ๕	๖๕	๓.๕๑	๐.๘๒			
	ประถมศึกษาปีที่ ๖	๕๕	๓.๔๗	๐.๖๐			
โดยรวม	ประถมศึกษาปีที่ ๔	๖๑	๓.๕๒	๐.๕๗	๒	๔.๕๒	๐.๐๑
	ประถมศึกษาปีที่ ๕	๖๕	๓.๗๑	๐.๘๐			
	ประถมศึกษาปีที่ ๖	๕๕	๓.๓๔	๐.๕๔			

ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๒ ผลการทดสอบความแตกต่างของการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงกับอายุ กับระดับชั้น โดยรวม ด้วยวิธี (One way ANOVA) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ ๐.๐๑ มีค่าน้อยกว่า ๐.๐๕ นั่นคือปัจจัยด้านระดับชั้นของนักเรียน ที่แตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีค่า Sig. เท่ากับ ๐.๐๑ มีค่าน้อยกว่า ๐.๐๕ นั่นคือปัจจัยด้านระดับชั้นที่แตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

บทที่ ๕

สรุปผลการวิเคราะห์ อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิเคราะห์

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรใน โรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามภูมิหลังของครู ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ระดับชั้น ที่สอน และขนาดโรงเรียน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากรที่จะศึกษาออกเป็นกลุ่มๆ (Cluster sampling) โดยผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรและนักเรียน

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน ๒๖๕ ตัวอย่าง จากจำนวนประชากรทั้งหมด ๔๗๕ ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ R.V.Krejcie และ D.W.Morgan เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นครอบคลุมวัตถุประสงค์และเนื้อหาจากแนวคิดที่ต้องการศึกษา พร้อมทั้งนำไปหาคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้จริง กับบุคลากร และนักเรียน โดยมีขอบข่ายครอบคลุมการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง สถิติที่ใช้ในการศึกษา ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติแบบพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้การวิเคราะห์แจกแจงความถี่และค่าร้อยละ สถิติที่ใช้การศึกษา ความคิดเห็นของบุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ใช้สถิติแบบพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้การวิเคราะห์ แจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviations)

การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากร และนักเรียน เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดงตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยการทดสอบค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว One-way ANOVA

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ได้แก่ ส่วนของบุคลากร ส่วนของนักเรียน

ส่วนที่ ๑ ของบุคลากร

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่าง บุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๐ และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๐ ส่วนมากมีอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๐ รองลงมา มีอายุตั้งแต่ ๕๑ ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘๐ มีอายุอยู่ระหว่าง ๔๑ - ๔๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๐ มีอายุต่ำกว่า ๓๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๐ มีอายุระหว่าง ๓๖ - ๔๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓๐ และมีอายุระหว่าง ๔๖ - ๕๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๐ ส่วนมากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๕๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๐ รองลงมาเป็นระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๐ และสำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๐ ส่วนใหญ่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นบุคลากร คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘๐ รองลงมาเป็นครูหัวหน้ากลุ่มสาระ คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐ เป็นผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐ และอื่นไม่ระบุ คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๐ ตามลำดับ บุคลากรส่วนมากมีระยะเวลาการทำงาน ๕ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๘๐ รองลงมาคือ ๔-๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๐ ๑-๓ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓ และระยะเวลาในการทำงานต่ำกว่า ๑ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๐

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง

๑. ด้านวินัยการเรียน

พบว่าความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๓๔$

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พบว่าความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน อยู่ในระดับมาก ด้านเรียนอย่างมีความสุข โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๘๑$ และด้านวินัยการเรียน อยู่ในระดับปานกลางในด้านต่างดังนี้ มีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๖$ ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๓๐$ มีความสามารถในการปฏิบัติงาน

โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๘$ ทำงานอย่างเป็นระเบียบ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๑๘$ มีความตั้งใจในการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๕$ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๓๑$ มีสมาธิในการทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๒๓$ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๑๐$ และมีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๐๘$

๒. ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

พบว่าความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๖$

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม อยู่ในระดับมาก ๓ ด้าน ได้แก่ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๑$ มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๖$ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมส่วนรวม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๘๕$ มีความเป็นประชาธิปไตย โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๓๕$ การแสดงความเคารพต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๔.๑๕$ เสียสละเพื่อส่วนรวม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๖$ เคารพในสิทธิของผู้อื่น โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๒$

ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม อยู่ในระดับปานกลาง ๓ ด้าน ได้แก่ รักษาทรัพย์สินสมบัติส่วนรวม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๓๐$ รักษาสิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔$ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๔$

สรุป ความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๐$

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของบุคลากร สรุปได้ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การทำงาน ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่แตกต่างกัน

พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๔%

ส่วนที่ ๒ ของนักเรียน

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๘๕ และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๑๕ มีอายุระหว่าง ๑๑ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๘ รองลงมาอายุระหว่าง ๑๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗๓ และอายุตั้งแต่ ๑๒ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑๕ ส่วนมาก ศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษาปีที่ ๕ คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๑๔ รองลงมาเป็นระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๗ และระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๕

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงใน ๓ ด้าน คือ วินัยด้านการเรียน วินัยด้านคุณธรรมจริยธรรม และวินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

๑. ด้านวินัยการเรียน

พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๘$

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านมีความตั้งใจในการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๗$ และด้านวินัยการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๘$ ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๒๑$ มีความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๒๖$ ทำงานอย่างเป็นระเบียบ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๑๘$ เรียนอย่างมีความสุข โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๔.๑๐$ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๐$ มีสมาธิในการทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๑๕$ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๐๓$ มีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๒๘$

๒. ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๗๐$

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม อยู่ในระดับมาก ในหัวข้อดังนี้ มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๔$ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๗๑$ รักษาทรัพย์สินสมบัติส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๖๓$ มีความเป็นประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๖$ การแสดงความเคารพต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๔.๒๐$ รักษาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๑$

ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๕$ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๕$ เสียสละเพื่อส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๐$ เคารพในสิทธิของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๔๕$

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๓.๕๓$

๕.๒ อภิปรายผล

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง ด้านวินัยการเรียนของนักเรียนที่ต้องมีการส่งเสริมเพิ่มเติม เพื่อให้เด็กนักเรียนมีวินัยในการเรียนมากขึ้น ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านความสนใจใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ด้านการปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านทำงานอย่างเป็นระเบียบ ด้านความตั้งใจในการเรียนรู้ ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านสมาธิในการทำงาน ด้านการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน ให้มีมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวรวิทย์ มาลาสาย^๑ ได้ศึกษาการดำเนินงาน เพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่

^๑วรวิทย์ มาลาสาย, “การดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน โรงเรียนบ้านบ่อหิน อำเภอ ตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี”, รายงานการศึกษา ค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทมหาบัณฑิต, (สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๖), หน้า ๗๘.

ไม่เหมาะสมของนักเรียนโรงเรียนบ้านบ่อหิน อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ด้านการขาดเรียน มาโรงเรียนสาย หลบหนีแถว ไม่สนใจเรียน และการแต่งกายไม่เรียบร้อยเหมาะสม ดำเนินการแก้ไขโดย ให้การอบรม การให้คำปรึกษา การกวดขันการเข้าเรียน โดยครู-อาจารย์ มีการจัดกิจกรรมให้เอื้อต่อการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ ควบคุมตนเองดีขึ้น มีการแต่งกายที่สะอาดถูกระเบียบ กฎข้อบังคับของโรงเรียน

ความคิดเห็นของนักเรียน ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพระประแดง พบว่า พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี การเสียสละเพื่อส่วนรวม และการเคารพในสิทธิของผู้อื่น ดำเนินการแก้ไขโดยการ มีส่วนร่วมระหว่างบุคลากรและผู้ปกครองของนักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม มีความเสียสละเพื่อส่วนรวม และเคารพในสิทธิของผู้อื่น นอกจากนี้ควรเสริมสร้างพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนั้น ต้องมีการอบรมเป็นประจำ และวันสุดสัปดาห์ การอบรมเสริมสร้างความเข้มแข็ง การนิเทศ มีการคัดเลือกนักเรียนตัวอย่าง และการประกวดนักเรียนที่มีวินัยดีเด่น ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ จรรยา กุศลสุทธิชัย^๒ ได้ศึกษาถึงการดำเนินงานเสริมสร้างพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนบ้านสำโรง (ภิญโญอนุสรณ์) อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า การเสริมสร้างพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนั้น ต้องมีการอบรมเป็นประจำ และวันสุดสัปดาห์ การอบรมเสริมสร้างความเข้มแข็ง การนิเทศ การคัดเลือกนักเรียนตัวอย่าง และการประกวดนักเรียนที่มีวินัยดีเด่น ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ กฎ ระเบียบของโรงเรียนและการสวมใส่รองเท้าของนักเรียน ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพอนามัยตนเองสะอาดขึ้น และรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายดีขึ้น

^๒ จรรยา กุศลสุทธิชัย, “การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างพัฒนาความมีวินัยของตนเองของโรงเรียนบ้านสำโรง (ภิญโญอนุสรณ์) อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์”, รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปรินญญาหมหาบัณฑิต, (สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๗), หน้า ๖๘.

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีผลต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ควรที่จะนำผลการวิจัยดังกล่าวนี้ไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงสมุทรปราการ ดังนี้

๑. ดำเนินการพัฒนาวินัยนักเรียน โดยการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง ในกิจกรรมอื่นๆ แก่นักเรียนที่ยังมีปัญหา

๒. กำหนดการพัฒนาวินัยนักเรียน โดยการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง ในแผนปฏิบัติการ และแผนโรงเรียน ตลอดจนคู่มือครู

๓. นำเสนอผลการพัฒนาวินัยนักเรียน โดยการมีส่วนร่วมของครูและนักเรียน ให้ผู้ปกครองได้รับทราบถึงผลการดำเนินงาน เพื่อจะได้พัฒนาดำเนินงานให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

๑. ควรศึกษาหาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพเกี่ยวกับการปฏิบัติและการส่งเสริมวินัยของนักเรียนทุกระดับการศึกษา

๒. ควรศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติและส่งเสริมวินัยของนักเรียนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย :

ก. ข้อมูลวิทยุภูมิ

(๑) หนังสือ และบทความในหนังสือ

กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์. การบริหารกิจการนักเรียน เล่ม ๑. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๓๑.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. คู่มือการสร้างวินัยทั่วประเทศ. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, ๒๕๔๐.

จิราพร พิชัยพรหม. ผลการนิเทศเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนระดับ ก่อนประถมศึกษาโดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., ๒๕๔๒.

ชม ภูมิภาค. บทความวิทยุกระจายเสียงของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ชุดการศึกษาเพื่อคุณธรรม. กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทยุการพิมพ์, ๒๕๒๕.

เชาว์ มณีวงษ์. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพมหานคร : อมรรการพิมพ์, ม.ป.ป. , ๒๕๓๔.

_____. การบริหารโรงเรียนและกรณีศึกษาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน ชลบุรี. ๒๕๓๕.

ดิเรก พรสีมา. ปฏิรูปการศึกษาไทย ทำอย่างไร?. กรุงเทพมหานคร : ส.รุ่งทิพย์ ออฟเซ็ท., ๒๕๔๑.

นวลศิริ เปาโรหิตย์, จัน ปรียานุช และอรทัย ชื่นมณุษย์. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๐.

ปฎิมา พูนทรัพย์. การเสริมสร้างวินัยนักเรียน : เอกสารประกอบการสัมมนา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๗.

ประถม แสงสว่าง. เอกสารประกอบการสอนวิชาการบริหารเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : ประยูรวงศ์, ๒๕๒๔.

ประเวศ วะสี. ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : กุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๑.

พนัส หันนาคินทร์ และคณะ. สร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : แม็ค, ๒๕๔๒.

_____. เสริมสร้างลักษณะนิสัย. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า, ๒๕๒๖.

_____. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กุรุสภา, ๒๕๔๒.

- _____ . **หลักการบริหารโรงเรียน**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๔.
- พุดสุข กิจรัตน์. **การสร้างวินัยในชั้นปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ, ๒๕๔๒.
- ภิญโญ สาธร. **การบริหารการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๖.
- มหาวิทยาลัย มหาสารคาม. **หลักการบริหารและการบริหารสถานศึกษา**. มหาสารคาม : อภิชาดิการพิมพ์, ม.ป.ป.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. **ระเบียบวินัย**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๓๕.
- ราชบัณฑิตยสถาน. **ความหมายของวินัยและวินัยในตนเอง**. กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๒๕.
- รุ่ง แก้วแดง. **ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา-ลาดพร้าว, ๒๕๔๑.
- วรรษัย เยาวปรางค์. **จิตวิทยาพัฒนาการ**. เพชรบุรี : วิทยาลัยครูเพชรบุรี, ๒๕๓๘.
- วุฒิไกร คำดีปลูก และคณะ. **การประเมินโครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนแม่ทะพัฒนศึกษา อำเภอมะทะ จังหวัดลำปาง**. ศูนย์วิทยบริการจังหวัดเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยนเรศวร, ๒๕๔๔.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. **แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๕.
- สนอง เครื่องมาก. **คู่มือสอบสอบปฏิบัติการ**. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท, ๒๕๓๖.
- สมบุญรัตน์ สิงห์คำป้อง. **ศึกษาปัญหาการส่งเสริมวินัยนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหารและครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดกองการศึกษามูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย**. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๒.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๒. **ข้อมูล ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๗**. ประจวบคีรีขันธ์ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๒, ๒๕๔๗.
- สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม. **จิตวิทยาเด็ก**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : แพรววิทยา, ๒๕๒๑.
- สุรางค์ จันทร์เอม. **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, ๒๕๑๘.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. **เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ**. กรุงเทพมหานคร : ที.พี.พรินท์, ๒๕๔๑.

อนันต์ ศรีอำไพ. การบริหารทรัพยากรบุคคลทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่๒. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ๒๕๔๕.

อรรณพ อุ่นจะน่า. รายงานในโครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และเสริมสร้างวินัย นักเรียนโรงเรียนเกาะคาวิทยา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง. ลำปาง : โรงเรียนเกาะคาวิทยาคม, ๒๕๔๑.

อำรุง จันทวานิช. ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. พิมพ์ครั้งที่๔. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา-ลาดพร้าว, ๒๕๔๑.

(๒) บทความในวารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ :

จรัส นองมาก. (๒๕๔๗). การสอนที่ทำให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีความสุข ใน ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. [Online].Available:<http://www.ttc.ac.th/text/text.htm> [๒๕๔๗, ๑ สิงหาคม].

วนิดา เสวกครุฑทร. วินัย : ปัญหาเก่าแก่ที่(ยัง)แก้ไม่ได้. สารพัฒนาหลักสูตร ๑๗(๑๑๗) (เมษายน-มิถุนายน ๒๕๓๗) : ๗๑-๗๔.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. (๒๕๔๖). เครื่องข่ายโรงเรียนคุณภาพและความเสมอภาคของซีมีไอ ในโครงการ & แผนการศึกษา. [Online].Available:<http://www.ttc.ac.th/text/text.htm> [๒๕๔๖, ๕ มกราคม].

(๓) วิทยานิพนธ์ :

จรรยา กุลสุทธิชัย. การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างควมมีวินัยของตนเองของโรงเรียน บ้านลำโรง (ภิญโญอนุสรณ์) อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๗.

ชาลินี แสงวงษ์วัฒนา. พฤติกรรมกระทำผิดวินัยของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตราด. ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๕.

ชูศักดิ์ ทองนาค. (๒๕๔๒). การปรับปรุงงานปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านใหม่หนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ชิตีมา จักรเพชร. ผลของชุดการแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ. **ปริญญาพันธ กศ.ม.** กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๔๔.
- นลินี นุศย์จิตะ. แนวทางการดำเนินงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย เชียงใหม่. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๓.
- พิสมัย ทินเด. การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.** สาขาการบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๕.
- ไพฑูลย์ การเพียร. บทบาทของครูในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถม ศึกษา อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ **ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๔.
- วรวิทย์ มาลาสาย. การดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน โรงเรียน บ้านบ่อหิน อำเภอ ตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี. รายงานการศึกษา ค้นคว้า อิสระ **ปริญญามหาบัณฑิต.** สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย มหาสารคาม, ๒๕๔๖.
- สิทธิศ คำวรรณ. (๒๕๔๑). บทบาทผู้บริหารในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อดุลย์ศักดิ์ ทองดี. การพัฒนาวินัยในด้านการแต่งกายของนักเรียนโรงเรียนบ้านกลาง อำเภอ กุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของชุมชน. รายงาน การศึกษาค้นคว้าอิสระ**ปริญญามหาบัณฑิต.** สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๖.
- อนันต์ รุ่งเรือง. การพัฒนาการปฏิบัติงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล อำเภอสมเด็จ จังหวัด กาฬสินธุ์. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ **ปริญญามหาบัณฑิต.** สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๖.
- อัญญา ประสานชาติ. ผลการฝึกจิตลักษณะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมวินัยในตนเองของ นักเรียนระดับ ประถมศึกษา. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.** สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๕.

โอภาส ชติกร. การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างควมมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านประ
 โศก-โศกไผ่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญา
 มหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
 ๒๕๔๗.

๒. ภาษาอังกฤษ :

Ausubel, D. P. **Educational Psychology : A Cognitive View**. New York : Holt Rinehart and
 Winston, 1968.

Bollinger, Lee Stephen. Effects of Mandated School Uniforms Policy on School Climate and
 Student Discipline in an Middle School. **Dissertations Abstracts International**
 63(6) (December 2000) : 2052-A.

Enciso, Raymond Paz. Perceptions of Student Discipline: Viewpnts of Students,Teacher,and
 Administrators. **Master Abstracts International** 39(4)(August 2001) : 961.

Hughes, Eloise Stapp. Effects of Mandated School Uniforms on Student Attendance,Discipline
 Referrals and Classroom Environment. **Dissertations Abstracts International**
 57(10)(April 1997) : 4206-A.

Mowrer. **School of Management** . New York : McGraw-Hill, 1950.

Peck and Havighurst. **Edecatinal in School**. U.S.A : Allyn and Bacon, 1960.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา
ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ใน ๒ ด้านคือ

๑. วินัยด้านการเรียน

๒. วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น คำตอบของท่านผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์โดยรวม จะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านและหน้าที่การปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด ขอได้โปรดตอบคำถามทุกข้อตามสภาพที่เป็นจริง เพราะคำตอบของท่านมีความสำคัญยิ่งต่อผลของการวิจัย คำตอบที่ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริงจะทำให้ได้ข้อสรุปที่คมชัดและเป็นประโยชน์ต่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงต่อไป

ขอขอบพระคุณยิ่งที่ท่านได้ให้ความกรุณา เสียสละเวลาอันมีค่า ตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มา ณ โอกาสนี้ด้วย

พระมหาสมโภชน์ กุสโล(แดงสวัสดิ์)

ผู้ทำวิจัย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม(ครูผู้สอน)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน และหรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

๑. เพศ

- ชาย หญิง

๒. อายุ

- ต่ำกว่า ๓๐ ปี ๓๑ - ๓๕ ปี
 ๓๖ - ๔๐ ปี ๔๑ - ๔๕ ปี
 ๔๖ - ๕๐ ปี ตั้งแต่ ๕๑ ปี ขึ้นไป
 อื่น ๆ

๓. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก
 อื่น ๆ

๔. อาชีพ

- ผู้บริหาร ครูหัวหน้ากลุ่มสาระ
 ครูผู้สอน อื่น ๆ

๕. ประสบการณ์การทำงาน

- ต่ำกว่า ๑ ปี ๑ - ๓ ปี
 ๔ - ๕ ปี ๕ ปีขึ้นไป

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ใน ๒ ด้านคือ

๑. วินัยด้านการเรียน

๒. วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยแบ่งปัญหาออกเป็น ๕ ระดับ
คือ

ระดับ ๕ หมายถึง ระดับการดำเนินงานมากที่สุด

ระดับ ๔ หมายถึง ระดับการดำเนินงานมาก

ระดับ ๓ หมายถึง ระดับการดำเนินงานปานกลาง

ระดับ ๒ หมายถึง ระดับการดำเนินงานน้อย

ระดับ ๑ หมายถึง ระดับการดำเนินงานน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับระดับความเป็นจริงที่เป็นพฤติกรรมของนักเรียนส่วนใหญ่ที่ท่านรับผิดชอบ

วินัยด้านการเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑.มีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน					
๒.ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ					
๓.มีความสามารถในการปฏิบัติงาน					
๔.ทำงานอย่างเป็นระเบียบ					
๕.มีความตั้งใจในการเรียนรู้					
๖.เรียนอย่างมีความสุข					
๗.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
๘.มีสมาธิในการทำงาน					
๙.ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน					
๑๐.มีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน					

วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑.ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม					
๒.มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น					
๓.ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมส่วนรวม					
๔.รักษาทรัพย์สินส่วนรวม					
๕.มีความเป็นประชาธิปไตย					
๖.การแสดงความเคารพต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์					
๗.รักษาสีงแวดล้อม					
๘.ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี					
๙.เสียสละเพื่อส่วนรวม					
๑๐.เคารพในสิทธิของผู้อื่น					

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน และหรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

๑. เพศ

ชาย

หญิง

๒. อายุ

๑๐ ปี

๑๑ ปี

๑๒ ปี

๓. ระดับชั้นเรียน

ประถมศึกษาปีที่ ๔

ประถมศึกษาปีที่ ๕

ประถมศึกษาปีที่ ๖

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงใน ๒ ด้านคือ

๑. วินัยด้านการเรียน

๒. วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยแบ่งปัญหาออกเป็น ๕ ระดับ
คือ

ระดับ ๕ หมายถึง ระดับการดำเนินงานมากที่สุด

ระดับ ๔ หมายถึง ระดับการดำเนินงานมาก

ระดับ ๓ หมายถึง ระดับการดำเนินงานปานกลาง

ระดับ ๒ หมายถึง ระดับการดำเนินงานน้อย

ระดับ ๑ หมายถึง ระดับการดำเนินงานน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับระดับความเป็นจริงที่เป็นพฤติกรรมของนักเรียนส่วนใหญ่ที่ท่านรับผิดชอบ

วินัยด้านการเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑.มีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน					
๒.ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ					
๓.มีความสามารถในการปฏิบัติงาน					
๔.ทำงานอย่างเป็นระเบียบ					
๕.มีความตั้งใจในการเรียนรู้					
๖.เรียนอย่างมีความสุข					
๗.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
๘.มีสมาธิในการทำงาน					
๙.ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน					
๑๐.มีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน					

วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑.ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม					
๒.มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น					
๓.ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมส่วนรวม					
๔.รักษาทรัพย์สินส่วนรวม					
๕.มีความเป็นประชาธิปไตย					
๖.การแสดงความเคารพต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์					
๗.รักษาสິงแวดล้อม					
๘.ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี					
๙.เสียสละเพื่อส่วนรวม					
๑๐.เคารพในสิทธิของผู้อื่น					

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

๑. ผศ.ดร. สีน งามประโคน
๒. ผศ.ดร.อินตา ศิริวรรณ
๓. ผศ.ดร. สมชัย ศรีนอก
๔. รศ. พิเศษ ดร. อำนวย เดชชัยศรี
๕. รศ. พิเศษ ดร. วิชชุดา หุ่นวิไล

บันทึกออก

ส่วนงาน..คณะครุศาสตร์ มจร. วัดศรีสุคาราม บางกอกน้อย กรุงเทพฯ โทร./โทรสาร. ๐-๒๔๓๓-๖๕๘๘

ที่ ศธ ๖๑๐๓.๓ /๑๕๐วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒.....

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผศ.ดร. สนิท งามประโคน

ด้วย พระมหาสมโภชน์ กุลโล(แดงสวัสดิ์) ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง : SCHOOL PERSONNELS’ OPINIONS ON THE PRACTICE OF DISCIPLINE OF PRIMARY SCHOOL PUPILS IN PHRAPRADAENG MUNICIPALITY” ตามหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาสหัส ฐิตสาโร,ผศ.	กรรมการ
๓. ผศ.บุญเลิศ จิรภัทร์	กรรมการ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำ อันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนิสิตได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าวและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปุ)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์
ผู้อำนวยการ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บันทึกออก

ส่วนงาน..คณะครุศาสตร์ มจร. วัดศรีสุคาราม บางกอกน้อย กรุงเทพฯ โทร./โทรสาร. ๐-๒๔๓๓-๖๕๘๘

ที่ ศธ ๖๑๐๓.๓ /๑๕๐วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒.....

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผศ.ดร.อินตา ศิริวรรณ

ด้วย พระมหาสมโภชน์ กุลโล(แดงสวัสดิ์) ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง : SCHOOL PERSONNELS’ OPINIONS ON THE PRACTICE OF DISCIPLINE OF PRIMARY SCHOOL PUPILS IN PHRAPRADAENG MUNICIPALITY” ตามหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาสหัส ฐิตสาโร,ผศ.	กรรมการ
๓. ผศ.บุญเลิศ จิรภัทร์	กรรมการ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำ อันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนิสิตได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าวและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปุ)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์
ผู้อำนวยการ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บันทึกออก

ส่วนงาน..คณะครุศาสตร์ มจร. วัดศรีสุदारาม บางกอกน้อย กรุงเทพฯ โทร./โทรสาร. ๐-๒๔๓๓-๖๕๘๘

ที่ ศษ ๖๑๐๓.๓/๑๕๐ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง..... ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผศ.ดร.สมชัย ศรีนอก

ด้วย พระมหาสมโภชน์ กุลโล(แดงสวัสดิ์) ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง : SCHOOL PERSONNELS’ OPINIONS ON THE PRACTICE OF DISCIPLINE OF PRIMARY SCHOOL PUPILS IN PHRAPRADAENG MUNICIPALITY” ตามหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาสหัส ฐิตสาโร,ผศ.	กรรมการ
๓. ผศ.บุญเลิศ จิรภัทร์	กรรมการ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำ อันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนิสิตได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าวและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปู)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์
ผู้อำนวยการ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ที่ ศธ ๖๑๐๓.๓/๐๓๕

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วัดศรีสุदारาม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทร. / Fax. ๐-๒-๔๓๓-๖๕๘๘

๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รศ.พิเศษ ดร. อำนวย เดชชัยศรี

ด้วยพระมหาสมโภชน์ กุลโล(แดงสวัสดิ์) นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง : SCHOOL PERSONNELS’ OPINIONS ON THE PRACTICE OF DISCIPLINE OF PRIMARY SCHOOL PUPILS IN PHRAPRADAENG MUNICIPALITY” โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผศ.ดร. สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาสหัส ฐิตสาโร, ผศ.	กรรมการ
๓. ผศ.บุญเลิศ จิรภัทร์	กรรมการ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำ อันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนิสิตได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าวและ

ขอขอบคุณมา

ณ โอกาสขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปู)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์

ผู้อำนวยการ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ที่ ศธ ๖๑๐๓.๓/๐๓๕

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วัดศรีสุदारาม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทร. / Fax. ๐-๒-๔๓๓-๖๕๘๘

๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รศ.พิเศษ ดร. วิชชุดา หุ่นวิไล

ด้วยพระมหาสมโภชน์ กุลโล(แดงสวัสดิ์) นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง : SCHOOL PERSONNELS’ OPINIONS ON THE PRACTICE OF DISCIPLINE OF PRIMARY SCHOOL PUPILS IN PHRAPRADAENG MUNICIPALITY” โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผศ.ดร. สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาสหัส ฐิตสาโร, ผศ.	กรรมการ
๓. ผศ.บุญเลิศ จิรภัทร์	กรรมการ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำ อันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนิสิตได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าวและ

ขอขอบคุณมา

ณ โอกาสขอแสดงความนับถือ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปู)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์
ผู้อำนวยการ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ภาคผนวก ค

หนังสือออกในการดำเนินการวิจัย

ที่ ศธ ๖๑๐๓.๓/๐๓๕

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วัดศรีสุदारาม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทร. / Fax. ๐-๒-๔๓๓-๖๕๘๘

๘ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดครุใน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓๐ ชุด

ด้วยพระมหาสมโภชน์ กุลโล(แดงสวัสดิ์) นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง : SCHOOL PERSONNELS’ OPINIONS ON THE PRACTICE OF DISCIPLINE OF PRIMARY SCHOOL PUPILS IN PHRAPRADAENG MUNICIPALITY” โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผศ.ดร. สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาสหัส ฐิตสารโร, ผศ.	กรรมการ
๓. ผศ.บุญเลิศ จิรภัทร์	กรรมการ

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนของท่าน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนวัดครุใน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ พระมหาสมโภชน์ กุลโล(แดงสวัสดิ์) ได้เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ นุญปุ)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์
ผู้อำนวยการโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ที่ ศษ ๖๑๐๓.๓/๐๓๕

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วัดศรีสุदारาม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทร. / Fax. ๐-๒-๔๓๓-๖๕๘๘

๕ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วยพระมหาสมโภชน์ กุสโล(แดงสวัสดิ์)นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษายบทบาทผู้บริหารครูในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๓ ของโรงเรียนเทพมงคลรังสี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรีเขต๑ : A STUDY OF THE ROLE OF ADMINISTRATORS AND TEACHERS IN PROMOTION OF VIRTUE AND MORALITY TO THE PUPILS LEVEL 3 THEP MONGKOLRANGSEE SCHOOL DISTRICT OF KANCHANABURI AREA OFFICE 1” โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผศ.ดร. อินดา ศิริวรรณ	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาสหัส จิตสาโร, ผศ.	กรรมการ
๓. ผศ.บุญเลิศ จิรภัทร์	กรรมการ

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นักเรียนของท่าน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ พระมหาสมโภชน์ กุสโล(แดงสวัสดิ์) ได้เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญบุ)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์

ผู้อำนวยการ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ที่ ศธ ๖๑๐๓.๓/๐๓๕

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วัดศรีสุदारาม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทร. / Fax. ๐-๒-๔๓๓-๖๕๕๘

๕ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลวัดแค

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วยพระมหาสมโภชน์ กุลโล(แดงสวัสดิ์) นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง : SCHOOL PERSONNELS’ OPINIONS ON THE PRACTICE OF DISCIPLINE OF PRIMARY SCHOOL PUPILS IN PHRAPRADAENG MUNICIPALITY” โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผศ.ดร. สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาสหัส จิตสาโร, ผศ.	กรรมการ
๓. ผศ.บุญเลิศ จิรภัทร์	กรรมการ

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นักเรียนของท่าน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาเทศบาลวัดแค

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ พระมหาสมโภชน์ กุลโล(แดงสวัสดิ์) ได้เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปู)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์
ผู้อำนวยการ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ที่ ศธ ๖๑๐๓.๓/๐๓๕

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วัดศรีสุदारาม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทร. / Fax. ๐-๒-๔๓๓-๖๕๘๘

๕ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลป้อมแดงไฟฟ้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วยพระมหาสมโภชน์ กุลโล(แดงสวัสดิ์) นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง : SCHOOL PERSONNELS’ OPINIONS ON THE PRACTICE OF DISCIPLINE OF PRIMARY SCHOOL PUPILS IN PHRAPRADAENG MUNICIPALITY” โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผศ.ดร. สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาหัสดี ฐิตสาโร, ผศ.	กรรมการ
๓. ผศ.บุญเลิศ จิรภัทร์	กรรมการ

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นักเรียนของท่าน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาเทศบาลป้อมแดงไฟฟ้า

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ พระมหาสมโภชน์ กุลโล(แดงสวัสดิ์) ได้เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ นุญปุ)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์
ผู้อำนวยการโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

แบบสอบถามครูผู้สอน

1.	VAR00006	๑.มีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน
2.	VAR00007	๒.ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ
3.	VAR00008	๓.มีความสามารถในการปฏิบัติงาน
4.	VAR00009	๔.ทำงานอย่างเป็นระเบียบ
5.	VAR00010	๕.มีความตั้งใจในการเรียนรู้
6.	VAR00011	๖.เรียนอย่างมีความสุข
7.	VAR00012	๗.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
8.	VAR00013	๘.มีสมาธิในการทำงาน
9.	VAR00014	๙.ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน
10.	VAR00015	๑๐.มีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน
11.	VAR00016	๑.มีความขยันหมั่นเพียร
12.	VAR00017	๒.มีความรับผิดชอบ
13.	VAR00018	๓.มีความรับผิดชอบ
14.	VAR00019	๔.มีความซื่อสัตย์
15.	VAR00020	๕.ประหยัดคอออม
16.	VAR00021	๖.มีความอ่อนน้อมถ่อมตน
17.	VAR00022	๗.มีความเชื่อมั่นในตนเอง
18.	VAR00023	๘.มีสมาธิในการทำงาน
19.	VAR00024	๙.มีความกตัญญู
20.	VAR00025	๑๐.ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
21.	VAR00026	๑๑.มีความเสียสละ
22.	VAR00027	๑๒.มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
23.	VAR00028	๑๓.มีความสามัคคี
24.	VAR00029	๑๔.เคารพกติกาของโรงเรียน
25.	VAR00030	๑๕.รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น
26.	VAR00031	๑.ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม
27.	VAR00032	๒.มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น

28. VAR00033 ๓.ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมส่วนร
 29. VAR00034 ๔.รักษาทรัพย์สินสมบัติส่วนรวม
 30. VAR00035 ๕.มีความเป็นประชาธิปไตย
 31. VAR00036 ๖.การแสดงความเคารพต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์
 32. VAR00037 ๗.รักษาสิ่งแวดล้อม
 33. VAR00038 ๘.ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
 34. VAR00039 ๙.เสียสละเพื่อส่วนรวม
 35. VAR00040 ๑๐.เคารพในสิทธิของผู้อื่น

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

	Mean	Std Dev	Cases
1. VAR00006	3.6000	.8137	30.0
2. VAR00007	3.5667	.8976	30.0
3. VAR00008	3.7667	.7739	30.0
4. VAR00009	3.5333	.7303	30.0
5. VAR00010	3.7333	.6915	30.0
6. VAR00011	4.0333	.6149	30.0
7. VAR00012	3.6667	.8442	30.0
8. VAR00013	3.3667	.7184	30.0
9. VAR00014	3.3333	.9589	30.0
10. VAR00015	3.4667	.7761	30.0
11. VAR00016	3.5667	.7739	30.0
12. VAR00017	3.5667	.8976	30.0
13. VAR00018	3.5333	.8604	30.0
14. VAR00019	4.3333	.6065	30.0
15. VAR00020	3.5667	.6261	30.0
16. VAR00021	3.9333	.7397	30.0
17. VAR00022	3.7000	.9154	30.0
18. VAR00023	3.3667	.7184	30.0
19. VAR00024	4.2667	.6397	30.0
20. VAR00025	3.9000	.6074	30.0

21.	VAR00026	3.8000	.6644	30.0
22.	VAR00027	3.9333	.5208	30.0
23.	VAR00028	4.0000	.6948	30.0
24.	VAR00029	4.0333	.6149	30.0
25.	VAR00030	3.9667	.7184	30.0
26.	VAR00031	3.8333	.6477	30.0
27.	VAR00032	4.1000	.6618	30.0
28.	VAR00033	4.0000	.5252	30.0
29.	VAR00034	3.8000	.6644	30.0
30.	VAR00035	4.0667	.6915	30.0
31.	VAR00036	4.3333	.6609	30.0
32.	VAR00037	3.9000	.7589	30.0
33.	VAR00038	3.9667	.6149	30.0
34.	VAR00039	3.7667	.7279	30.0
35.	VAR00040	3.8333	.7915	30.0

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 35

Alpha = .9743

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

แบบสอบถามนักเรียน

1.	VAR00004	๑.มีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน
2.	VAR00005	๒.ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ
3.	VAR00006	๓.มีความสามารถในการปฏิบัติงาน
4.	VAR00007	๔.ทำงานอย่างเป็นระเบียบ
5.	VAR00008	๕.มีความตั้งใจในการเรียนรู้
6.	VAR00009	๖.เรียนอย่างมีความสุข
7.	VAR00010	๗.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
8.	VAR00011	๘.มีสมาธิในการทำงาน
9.	VAR00012	๙.ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน
10.	VAR00013	๑๐.มีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน
11.	VAR00014	๑.มีความขยันหมั่นเพียร
12.	VAR00015	๒.มีความรับผิดชอบ
13.	VAR00016	๓.มีความรับผิดชอบ
14.	VAR00017	๔.มีความซื่อสัตย์
15.	VAR00018	๕.ประหยัดคอออม
16.	VAR00019	๖.มีความอ่อนน้อมถ่อมตน
17.	VAR00020	๗.มีความเชื่อมั่นในตนเอง
18.	VAR00021	๘.มีสมาธิในการทำงาน
19.	VAR00022	๙.มีความกตัญญู
20.	VAR00023	๑๐.ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
21.	VAR00024	๑๑.มีความเสียสละ
22.	VAR00025	๑๒.มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
23.	VAR00026	๑๓. มีความสามัคคี
24.	VAR00027	๑๔.เคารพกติกาของโรงเรียน
25.	VAR00028	๑๕.รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น
26.	VAR00029	๑.ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม
27.	VAR00030	๒.มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น
28.	VAR00031	๓.ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมส่วนร

29.	VAR00032	๔.รักษาทรัพย์สินสมบัติส่วนรวม
30.	VAR00033	๕.มีความเป็นประชาธิปไตย
31.	VAR00034	๖.การแสดงความเคารพต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์
32.	VAR00035	๗.รักษาสิ่งแวดล้อม
33.	VAR00036	๘.ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
34.	VAR00037	๙.เสียสละเพื่อส่วนรวม
35.	VAR00038	๑๐.เคารพในสิทธิของผู้อื่น
36.	SUMA	วินัยด้านการเรียน
37.	SUMB	วินัยด้านคุณธรรมจริยธรรม
38.	SUMC	วินัยด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

	Mean	Std Dev	Cases
1. VAR00004	3.8333	.6989	30.0
2. VAR00005	3.1667	.6989	30.0
3. VAR00006	3.5667	.5683	30.0
4. VAR00007	3.6667	.7112	30.0
5. VAR00008	4.0333	.8503	30.0
6. VAR00009	4.2000	1.0635	30.0
7. VAR00010	3.8000	.8469	30.0
8. VAR00011	3.5000	.8610	30.0
9. VAR00012	3.1667	1.0532	30.0
10. VAR00013	3.2333	.8584	30.0
11. VAR00014	3.6333	.8087	30.0
12. VAR00015	3.6000	.7701	30.0
13. VAR00016	3.6000	.8550	30.0
14. VAR00017	3.9333	.9072	30.0
15. VAR00018	3.7333	.8683	30.0
16. VAR00019	3.3333	.8023	30.0
17. VAR00020	3.8333	.9129	30.0
18. VAR00021	3.7000	.7944	30.0

19.	VAR00022	4.1000	.9229	30.0
20.	VAR00023	3.6000	.8137	30.0
21.	VAR00024	3.5667	.8172	30.0
22.	VAR00025	3.6333	.7649	30.0
23.	VAR00026	3.7667	.8584	30.0
24.	VAR00027	3.6000	1.0034	30.0
25.	VAR00028	3.9333	.8277	30.0
26.	VAR00029	3.5333	.8193	30.0
27.	VAR00030	3.7667	.7739	30.0
28.	VAR00031	3.9000	.7120	30.0
29.	VAR00032	3.7333	.9072	30.0
30.	VAR00033	3.5000	.7311	30.0
31.	VAR00034	4.3667	.8899	30.0
32.	VAR00035	3.6333	.7184	30.0
33.	VAR00036	3.7667	.8976	30.0
34.	VAR00037	3.6000	.8550	30.0
35.	VAR00038	3.7000	.9523	30.0
36.	SUMA	3.6167	.5718	30.0
37.	SUMB	3.7044	.6102	30.0
38.	SUMC	3.7500	.6296	30.0

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 38

Alpha = .9727

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ : พระมหาสมโภชน์ กุสโล (แดงสวัสดิ์)
เกิด : วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๐๘
สถานที่เกิด : ๔๗/๑ หมู่ ๕ ต. บางพลีใหญ่ อ. บางพลี จ.สมุทรปราการ
อุปสมบท : วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๒๘
สังกัด : วัดแค ต. ตลาด อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ
หน้าที่ : เจ้าอาวาสวัดแค
เข้าศึกษา : ๖ มิถุนายน ๒๕๕๒
สำเร็จการศึกษา : พุทธศาสตรบัณฑิต พ.ธบ รุ่นที่ ๕
ที่อยู่ปัจจุบัน : วัดแค ต. ตลาด อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ ๑๐๓๑๐